

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVIN
KANTONALNO TUŽILAŠTVO
TUZLANSKOG KANTONA
Broj: T03 0 KTK 0052614 15
Tuzla, 18.12.2015 godine

CIN

KANTONALNOM SUDU U
TUZLI

Na osnovu člana 45 stav 2 tačka i) i člana 241 stav 1 Zakona o krivičnom postupku F BiH, podižem:

OPTUŽNICU

PROTIV OSUMNJIČENIH:

1. **JERKO IVANKOVIĆ LIJANOVIĆ**, sin Stipe i majke Blagice djevojačko Mikulić, rođen 15.11.1969. godine u Širokom Brijegu, nastanjen u Trnska Cesta broj 88220 Široki Brijeg, po zanimanju poduzetnik, završena SSS, oženjen, otac troje djece, vojsku nije služio, srednjeg imovnog stanja, Hrvat, državljanin BiH i R Hrvatske, JMBG , neosuđivan, lišen slobode dana 28.09.2015.godine u 11,20 sati, **nalazi se u pritvoru po rješenju Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 014378 15 Kv 4 od 27. 10. 2015. godine, koji može trajati do 27.12.2015. godine,**
2. **SUAD ČAMDŽIĆ**, sin Salke i majke Muzejne djevojačko Buzadžić, rođen 28.04.1973. godine u Brčkom, nastanjen u Kladnju, Ul. Kladanjske brigade po zanimanju dipl. ecc, oženjen, otac dvoje djece, pripadnik Armije BiH, srednjeg imovnog stanja, Bošnjak, državljanin BiH, JMBG , neosuđivan, lišen slobode dana 28.09.2015.godine u 14,55 sati, **nalazi se u pritvoru po rješenju Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 014378 15 Kv 6 od 27. 10. 2015. godine, koji može trajati do 27.12.2015. godine,**
3. **MERSED ŠERIFOVIĆ**, sin Rame i majke Remze djevojačko Livadić, rođen 06.12.1972. godine u Tuzli, nastanjen u Tuzli u Ul. Ismeta Mujezinovića broj , po zanimanju dipl. ing. mašinstva, oženjen, otac jednog djeteta, pripadnik Armije BiH, srednjeg imovnog stanja, Bošnjak, državljani BiH, JMBG , neosuđivan, lišen slobode dana 28.09.2015.godine u 14,00 sati, **nalazi se u pritvoru po rješenju Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 014378 15 Kv 6 od 27. 10. 2015. godine, koji može trajati do 27.12.2015. godine,**
4. **STIPE ŠAKIĆ**, sin Ilije i Delfe Čović, rođen 09.01.1965.godine u mjestu Biograci, općina Široki Brijeg, gdje je i nastanjen, po zanimanju dipl.ing agronomije, završena VSS, oženjen, otac četvero djece, vojsku služio 1984. godine u Tuzli, srednjeg imovnog stanja, Hrvat, državljanin BiH i Hrvatske,

JMBG
Kantonalnog suda Tuzla broj 03 01
koji može trajati najduže do 02. 02

CIN

ŠTO SU:

A. U vremenskom periodu od najmanje tri godine, od sredine 2011 godine pa do kraja 2014 godine, u Sarajevu, na području Tuzlanskog kantona (TK) i na području Federacije Bosne i Hercegovine (F BiH),

Jerko Ivanković Lijanović (Lijanović), svjestan i htijući da udruži više osoba u cilju činjenja krivičnog djela propisanog u članu 383. stav 3. u vezi sa stavom 1., Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), a nakon što je u martu mjesecu 2011. godine stupio na dužnost Federalnog ministra u Federalnom ministarstvu poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva (Ministarstvo),

postavio za savjetnike i saradnike u Ministarstvu njemu odane osobe iz redova Narodne stranke radom za boljitak Bosne i Hercegovine (Stranka), čiji je i dopredsjednik bio, a potom ih, zajedno sa drugim njemu poznatim kadrovim Stranke sa područja TK i F BiH, pozvao da postanu članovi udruženja radi učinjenja produženog krivičnog djela – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 383 stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, tako što će u postupku dodjele budžetskih sredstava radi novčane podrške izvozu poljoprivrednih proizvoda i novčane podrške kapitalnim ulaganjima u poljoprivrednu proizvodnju svojim radnjama pomoći da Lijanović, kao organizator udruženja, što efikasnije iskoristi svoja službena ovlaštenja radi pribavljanja imovinske korist sebi, preostalim članovima udruženja i drugima u iznosu većem od 50.000 KM,

pa su, svjesni i htijući da postanu članovi takvog udruženja, istom pristupili Suad Čamdžić, koji je u to vrijeme obnašao i dužnost Savjetnika u Ministarstvu, i istaknuti član Stranke, Mersed Šerifović, u to vrijeme dopredsjednik Stranke i predsjednik Kantonalnog odbora Stranke u TK, Stipe Šakić, u to vrijeme Savjetnik u Ministarstvu i i istaknuti član Stranke, Edin Ajanović, od juna 2012. godine član Stranke i Kantonalni ministar poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva u Vladi TK, kao i druga Lijanoviću i članovima udruženja poznata lica,

da bi potom, u svrhu stvaranja uslova da se odobravanje i isplate podrški izvozu poljoprivrednih proizvoda uslovljavaju „povratom“ polovice isplaćenih sredstava članovima udruženja, u septembru mjesecu 2011. godine, po prvi put objavio Javni poziv za podnošenje zahtjeva za sufinansiranje otkupa i izvoza poljoprivredno-prehrambenih proizvoda na teritoriji FBiH (Javni poziv za izvoz), kojim je određeno da će Ministarstvo izvozniciima šljive, krastavaca i drugih proizvoda pobrojanih u pozivu, isplaćivati podsticaj u iznosu od 0,20 KM za svaki kilogram izvezenog šljive, iako su predstavnici Grupacije za voćarstvo pri Kantonalnoj privrednoj komori Tuzla predložili da im se odobri iznos podsticaja od 0,10 KM/kg, koji iznos je ostao nepromijenjen po Javnom pozivu za izvoz od 21. 12. 2012. godine, dok je po javnom pozivu za izvoz od 09. 12. 2013. godine za šljivu podsticaj povećan na 0,30 KM/kg, pri čemu su podsticajni proizvodi i podsticajna cijena, odlukom Lijanovića, suprotno članu 22. stav 2. Zakona o

novčanim podrškama (Sl. novine FBiH", br: javnim pozivima, a ne i odgovarajućim prop koji su objavljeni i koje je u svojstvu mini koverte sa zahtjevima ne otvaraju u službi j

11. Uputstva o načinu vođenja kancelarijskog poslovanja u organima uprave i službama za upravu u F BiH (Sl. novine F BiH 30/98),

a zatim, dana 08.07.2012 godine, u pripremi izvršenja istog krivičnog djela, Lijanović je kao organizator udruženja objavio i Javni poziv za realizaciju zahtjeva u okviru modela ruralnog razvoja-kapitalna ulaganja i investicije (Javni poziv za kapitalna ulaganja), pri čemu su uslovi i kriteriji, suprotno članu 20. Zakona o novčanim podrškama, utvrđeni isključivo pozivom, a ne i odgovarajućim propisima, a, potom je, suprotno članu 11. Uputstva o načinu vođenja kancelarijskog poslovanja u organima uprave i službama za upravu u F BiH (Sl. novine F BiH 30/98), odredio da se koverte sa zahtjevima ne otvaraju u službi protokola Ministarstva, nego da se neotvorene predaju direktno Komisiji, dok je u Pravilniku o uslovima i načinu ostvarenja novčanih potpora po modelu ruralnog razvitka (Sl. novine FBiH broj 56/12 od 29.06.2012.), i suprotno Uputstvima iz ranijeg perioda i Nacrtu pravilnika o uslovima i načinu ostvarenja novčane podrške po modelu ruralnog razvoja, kojeg je 06. 07. 2011. godine izradila stručna služba Ministarstva, propustio ugraditi obavazu terenske kontrole ispunjavanja traženih uslova prije isplate podsticaja, te istim Pravilnikom propisao i mogućnost dokazivanja vrijednosti investicije putem sudskog vještaka, dok je u odjeljku IV. tačka n) Javnog poziva predvidio da se za već izgrađene ili rekonstruisane ribnjake može odobriti podsticaj i u odsustvu rješenja da objekat udovoljava propisanim veterinarsko-zdravstvenim uslovima sa veterinarskim brojem,

pa je u 2012. godini, u cilju vršenja što efiksnijeg pritiska na aplikante da pristanu na „povrat“ polovice doznačenih sredstava izvoznih podsticaja i podsticaja za izvršena kapitalna ulaganja Pravilnikom utvrdio mogućnost odobravanja obročne isplate podsticaja,

da bi, istovremeno, na sastancima u Ministarstvu, sa Stipom Šakićem i drugim njemu poznatim pri Ministarstvu angažovanim članovima udruženja, *izvršio raspodjelu kriminalnih uloga među članovima udruženja*, stavivši im u zadatak da potencijalne korisnike podsticaja u oblasti podrške izvozu i sufinansiranja kapitalnih ulaganja obavještavaju o raspisivanju javnih poziva, te da u tim kontaktima dodjelu podsticaja uslovljavaju obećanjem povrata polovice dobijenih sredstava članovima udruženja, pa su Suad Čamdžić, Edin Ajanović, Mersed Šerifović i Stipe Šakić, kao članovi udruženja, prihvatili naprijed navedne uloge.

Dakle, Jerko Ivanković Lijanović udružio više osoba u cilju činjenja krivičnih djela propisanih zakonom u Federaciji, a Suad Čamdžić, Mersed Šerifović i Stipe Šakić postali članovi udruženja u cilju činjenja krivičnih djela propisanih zakonom u Federaciji, a za takvo udruživanje radi činjenja pojedinih krivičnih djela nije propisano posebno kažnjavanje,

B. U istom vremenskom periodu i u istom svojstvu, kao pod tačkom 1. optužnice **Jerko Ivanković Lijanović**, nakon što je udružio više ljudi u cilju učinjenja krivičnih

djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz FBiH, u svojstvu Federalnog ministra vodoprivrede i šumarstva, koji je odredbom uprave u FBiH ovlašten da donosi podzak odredbom člana 28 stav 4 Zakona o novčanim potporama u poljoprivredi i ruralnom razvitku ovlašten da odobrava i određuje visinu pojedinačnih novčanih podrški,

svjestan i htijući da sebi i drugima pribavi imovinsku korist u iznosu većem od 50.000,00 KM, iskorištavao svoj službeni položaj tako što je prije odobravanja i isplate novčanih podrški iz oblasti izvoza poljoprivrednih proizvoda i oblasti sufinansiranja kapitalnih ulaganja u poljoprivredu, a preko predhodnih članova udruženja iz člana 340. KZ FBiH, od podnosilaca zahtijeva zahtijevao obećanje „vraćanja“ polovice sredstava podsticaja, koji će im biti odobreni i isplaćeni ako na takvo postavljene uslove pristanu, da bi nakon toga, u slučaju pristanka, iskorištavanjem svojih gore navedenih ovlaštenja donosio rješenja kojima se tim korisnicima odobravaju podsticaji, a nakon izvršene isplate, preko članova udruženja, organizovao da se od istih sredstava preuzimaju u gotovinskim isplatama,

pri čemu je, u svrhu realizacije kriminalnog nauma, odredio da će se pristigli zahtjevi, pristigli u zatvorenim kovertama, obrađivati isključivo putem Komisija čije je članove sam imenovao, bez posredovanja Službe za direktna plaćanja, te naložio Stipi Šakiću da se predmeti uzimaju u rad selektivno, prema prethodno opisanim dogovorima sa korisnicima podsticaja, ne uzimajući pri tome u obzir zakonom propisano načelo proporcionalnosti, zbog čega je predviđeni i odobreni iznos budžetskih sredstva previđen za sufinansiranje kapitalnih ulaganja u iznosu od 16.000.000,00 KM utrošen na svega 149 korisnika podsticaja, od ukupno podnesenih 1.123 zahtijeva

postupajući na taj način suprotno i članu 57 stav 1 Zakona o organizaciji organa uprave u FBiH (Službene novine FBiH br.35/05), kojim je između ostalog propisano i da je ministar obavezan da savjesno i odgovorno vrši povjerenu mu funkciju, te da je lično odgovoran za njeno vršenje kao i za rad ministarstva kojim rukovodi, te postupajući suprotno i članu 10 stav 3 Zakona o novčanim potporama u poljoprivredi i ruralnom razvitku (Sl. novine FBiH 42/10), tako što je pojedinačne podsticaje odobravao ne uzimajući u obzir srazmjeru između visine raspoloživih sredstava i ukupnog iznosa zahijevane potpore, kao i suprotno članu 11. Uputstva o načinu vođenja kancelarijskog poslovanja u organima uprave i službama za upravu u F BiH (Sl. novine F BiH 30/98), koji predviđa da se ne otvaraju koverta samo u predmetima natječaja i konkursa,

dok su Suad Čamdžić, Mersed Šerifović, Stipe Šakić i Edin Ajanović, nakon što su postali članovi udruženja radi pomaganja u učinjenju krivičnog djela Zloupotreba službenog položaja ili ovlaštenja iz člana 383 stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, svjesni i htijući da kao članovi udruženja svojim radnjama pomognu iskorištavanju službenog ovlaštenja od strane organizatora Lijanovića, radi pribavljanja imovinske koristi veće od 50.000,00 KM, obilazili poljoprivredne proizvođače, saopštavajući im da će im novčani iznosi podsticaja biti isplaćeni, kako po aktuelnim tako i po budućim zahtijevima, samo ukoliko su voljni da njima u gotovini predaju polovinu sredstava koja će im biti žiralno doznačena, a nakon što je, u slučaju pristanka, organizator udruženja Lijanović, kao Ministar, donosio pojedinačna rješenja o odbravanju podsticaja, od

osnivača ili odgovorna lica u privrednim podsticaja, preuzimali polovicu uplaćenih članovi udruženja, zajedničkim djelovanjem imovinsku korist u iznosu od najmanje 817.6

CIN

1. Jerko Ivanović Lijanović i Suad Čamdžić :

1.1.) U drugoj polovini 2011 godine, u Sarajevu, **Jerko Ivanković Lijanović**, kao organizator udruženja, i prije objavljivanja Javnog poziva za podnošnje zahtjeva za sufinansiranje izvoza poljoprivredno –prehrambenih proizvoda iz FBiH za 2011 godinu (Javni poziv), svjestan da je **Selimović Sulejman iz Visokog**, osnivač privrednog društva “Voćar piramida” d.o.o. Visoko, značajan izvoznik šljive, pozvao istog putem telefona i saopštio mu da će se u predstojećem periodu odobravati podsticaji za izvoz šljive, koji do tada nisu odobravani, kao i da će ubuduće po tom pitanju kontakte sa Selimovićem ostvarivati njegov saradnik **Čamdžić Suad**, kao član udruženja, kojeg je prethodno imenovao za svog savjetnika i za Predsjednika Komisije za ostale vrste podrški, koja tretira i izvoz šljive, nakon čega je Čamdžić, postupajući po Lijanovićevim uputama, pozvao Selimovića na sastanak u restoran “Kulin dvor “ u Semizovcu, rekavši mu na sastanku da je uslov za dobijanje podsticaja povrat polovice uplaćenih sredstava, na šta je Selimović pristao, da bi zatim Lijanović, kao organizator udruženja u funkciji resornog ministra, donio rješenje broj UP-I-08-24/12-2431/11 od 22.11.2011.godine, na osnovu kojeg je naložio da se privrednom društvu “Voćar piramida” d.o.o. Visoko uplate sredstva podsticaja u iznosu od 127.730,20 KM, da bi Čamdžić već narednog dana telefonom pozvao Selimovića da izvrši postavljeni uslov, što je Selimović i učinio isplativši Čamdžiću u restoranu “Kulin dvor“ u gotovini iznos od 63.000,00 KM, čime su za sebe i drugog pribavili imovinsku korist u iznosu od 63.000,00 KM.

1.2.) U drugoj polovini 2012 i tokom 2013 i 2014 godine, u Sarajevu, postupajući po nalogima **Lijanovića**, kao organizatora udruženja, **Čamdžić Suad** kao član udruženja, a prije nego što je raspisan Javni poziv za 2012 godinu, telefonom obavijestio **Selimović Sulejmana** o predstojećem javnom pozivu, kao i da uslov za dobijanje poticaja za izvoz šljive ostaje isti kao i u prethodnoj godini, misleći pri tome na povrat polovice sredstva, na šta je Selimović pristao, da bi zatim Lijanović donio rješenje broj UP-I-08-24/12-1977/12 od 07.08.2013. godine, kojim su privrednom društvu „Voćar piramida“ d.o.o. Visoko odobrena, a potom u tri tranše i isplaćena sredstva u ukupnom iznosu od 147.386,80 KM, da bi potom Čamdžić iznova tražio sastanke u restoranu „Kulin dvor“ u Semizovcu, na kojim mu je Selimović predavao polovicu prispjelih iznosa, isplativši mu ukupno 70.000,00 KM, čime su za sebe i drugog pribavili imovinsku korist u iznosu od 70.000,00 KM.

1.3) U drugoj polovini 2013. godine, u Kladnju i Sarajevu, postupajući po nalogima **Lijanovića**, kao organizatora udruženja, **Čamdžić Suad** kao član udruženja, znajući da je **Selimović Sulejman** po Javnom pozivu za 2013. godinu podnio zahtjev za podršku povodom izvoza šljive, i to, kako za privredno društvo „Voćar-piramida“ d.o.o. Visoko, tako i za novoosnovano društvo „Expo–voće“ d.o.o. Gradačac, pozvao telefonom Selimovića poručivši mu da će mu sredstva podsticaja biti odobrena i isplaćena pod istim uslovom kao i prethodnih godina, misleći pri tome na povrat polovice sredstava, na šta je Selimović pristao, pa, nakon što je Lijanović, kao resorni ministar, donio rješenje broj

UP-I-08-24/12-143/13 od 31.12.2013. godine, društvo „Voćar piramida“ u iznosu od 69.214/13 od 31.12.2013. godine, kojim se oduzima voće“ u iznosu od 253.136,66 KM, i naknadno. Čamdžić je putem telefona zatražio od Selimovića mu donese u Kladanj polovicu od ukupno uplaćenih sredstava podsticaja, što je Selimović i učinio, isplativši mu iznos od 150.000,00 KM ispred ugostiteljskog objekta „Amerika“ u Kladnju, na koji način su sebi i drugom pribavili imovinsku korist u iznosu od 150.000,00 KM.

2. Jerko Ivanković Lijanović i Suad Čamdžić :

U martu mjesecu 2013. godine, u Sarajevu, ***Jerko Ivanković Lijanović***, kao organizator udruženja, svjestan da je privredno društvo „Brovis“ d.d. Visoko, čiji je dioničar ***Refik Kurgaš***, povodom Javnog poziva iz 2008. godine za dodjelu sredstava za podršku peradarstvu, podnijelo zahtjev za dodjelu podsticaja, koji zahtjev je odbijen, ali je presudom Kantonalnog suda u Sarajevu rješenje Ministarstva ukinuto i naloženo Ministarstvu da provede ponovni postupak, telefonom pozvao Kurgaša na sastanak, ali je Kurgašu, nakon što je ovaj došao na dogovoreno mjesto u Hotelu „Holiday Inn“ u Sarajevu, telefonom poručio da će umjesto njega sastanku prisustvovati ***Čamdžić Suad***, njegov savjetnik i čovjek od povjerenja sa kojim može o svemu porazgovarati, da bi na tom sastanku Čamdžić, kao član udruženja, saopštio Kurgašu kako je pomenuti zahtjev za dodjelu podsticaja nejasan, ali da sredstva ipak može dobiti *jer će ministar Lijanović „stisnuti i potpisati rješenje“ na iznos od 150.000,00 KM*, što je bio maksimalan iznos podsticaja po pozivu iz 2008. godine, *ukoliko im Kurgaš prethodno u gotovini isplati polovicu od tog iznosa, odnosno 75.000,00 KM*, da bi nakon toga Kurgaš zatražio sastanak sa Lijanovićem, pri čemu ga je u međuvremenu i Čamdžić više puta pozivao telefonom zahtijevajući isplatu od 75.000 KM, da bi zatim Kurgaš na sastanku upitao Lijanovića zašto mu je poslao svog čovjeka da od njega „traži pare“, na šta je Lijanović zatražio od njega dokumente na uvid i više mu se nije javio, niti je donio rješenje povodom zahtjeva društva „Brovis“ d.d Visoko, na koji način su za sebe i drugog pokušali pribaviti imovinsku korist u iznosu od 75.000,00 KM

3. Jerko Ivanković Lijanović, Mersed Šerifović i Suad Čamdžić :

U periodu avgust-decembar 2011. godine, u Gradačcu i Sarajevu, ***Jerko Ivanković Lijanović i Suad Čamdžić***, u prostorijama Ministarstva u Sarajevu organizovali sastanak sa predstavnicima Grupacije, nakon kojeg je Grupacija dostavila Ministarstvu spisak izvoznika šljive sa područja Gradačca, Čelića i Brčko Distrikta, da bi nakon toga ***Suad Čamdžić i Mersed Šerifović***, kao članovi udruženja, krenuli u obilazak gradačaćkih izvoznika, bez obavještanja Grupacije, pa su, između ostalog, razgovarali i sa ***Hećimović Amirom***, osnivačem privrednog društva „Džerikom“ d.o.o. Gradačac, upoznavši ga da će Ministarstvo ubrzo raspisati Javni poziv za podršku izvoznicima šljive, koja do tada nije odobravana, obavještavajući ga istovremeno o dokumentaciji koju treba prikupiti, ali uz uslov će novac dobiti samo ukoliko pristane da njima isplati polovicu od novčanog iznosa koji dobije po osnovu podsticaja, pa je društvu „Džerikom“, po javnom pozivu za 2011 godinu, Rješenjem Lijanovića, kao organizatora udruženja i Ministra, broj UP-I-08-24/12-2437/11 od 22.11.2011. godine odobren podsticaj, i potom

dana 05. 12. 2011. godine i doznačena sredstva. Hećimović Amir više puta pozivan sa istom osobom, Šerifović i Čamdžić, na koje pozive se on odriče isplatu polovice doznačenih sredstava poticao iz imovinske koristi u iznosu od 46.397,00 KM.

4. Jerko Ivanković Lijanović i jedno ili više njemu poznatih lica :

Tokom 2012, 2013 i 2014 godine, u Sarajevu i na području Gradačca i Srebrenika, **Jerko Ivanković Lijanović**, kao organizator udruženja i jedno ili više njemu poznatih lica, nakon što je **Hećimović Amir** odbio da isplati polovicu podsticaja Čamdžić Suadu i Šerifović Mersedu, kako je to opisano pod predhodnom tačkom 3, i nakon što je privrednom društvu „Džerikom“ d.o.o. Gradačac, povodom Javnog poziva za izvoz šljive u 2012 godini, Rješenjem broj: UP-I-08-24/12-2047/12 od 08.11.2013. godine, odobren podsticaj u iznosu od 51.584,80 KM, ali da mu sredstva nisu doznačena, kao i da je istom privrednom društvu po javnom pozivu za 2013. godinu, Rješenjem broj UP-I-05-24/12-139/13 od 31.12.2013.godine odobren podsticaj u iznosu od 85.948,38 KM, koji sredstva takođe nisu isplaćena, pa su, znajući za ove okolnosti, jedno ili više Lijanoviću poznatih lica u dogovoru sa Lijanovićem, sa prikrivenog broja telefona pozvali Hećimovića u proljeće 2014. godine, rekavši mu da će mu odobrena sredstva u iznosu od 51.584,80 KM, u većem dijelu biti doznačena na račun ukoliko izvrši isplatu polovice ukupno odobrenog iznosa, na šta je Hećimović pristao, pa je, nakon što su sredstva i isplaćena, i nakon ponovljenog poziva sa prikrivenog broja, postupajući po uputama nepoznate muške osobe koja ga je prema sebi navodila putem telefonske komunikacije, predao istoj gotovinski iznos od 25.000,00 KM u kafani na benzinskoj pumpi u mjestu Ormanica, općina Srebrenik, da bi mu ta njemu nepoznata osoba u razgovoru saopštila da će dobiti podsticaj i za 2013 godinu ukoliko obeća da će njemu i od toga iznosa predati pola novaca, što je Hećimović i obećao, nakon čega je na račun njegovog privrednog društva „Džerikom“ dana 03. 04. 2014.godine zaista i uplaćen iznos od 85.948,38 KM, ali se Hećimović nakon toga nije javljao na telefonske pozive sa prikrivenog broja, odbijajući da isplati i polovinu iznosa ovoga podsticaja, na koji način su sebi i drugom pribavili imovinsku korist u iznosu od 25.000,00 KM.

5. Jerko Ivanković Lijanović, Mersed Šerifović i Suad Čamdžić :

5.1.) Krajem 2011. i tokom 2012. godine, u Sarajevu i Tuzli, po prethodnom dogovoru sa **Jerkom Ivankovićem Lijanovićem**, a nakon što je isti kao organizator udruženja i Ministar, privrednom društvu „Kornišon Bosnia“ d.o.o. Kalesija, Rješenjem broj UP-I-08-24/12-2927/ 11 od 09.12.2011. godine odobrio podsticaj u iznosu od 216.859,00 KM, za izvoz krastavaca po Javnom pozivu za 2011.godinu, **Mersed Šerifović**, kao član udruženja, pozvao telefonom **Hublić Ahmeta**, suoosnivača navedenog privrednog društva, zatraživši sastanak s njim i sa **Fahrudinom Delibajrićem**, ocem Edine Musić, takođe suoosnivačem istog privrednog društva, pa je u razgovoru u restoranu „Dramar“ u Tuzli, **Čamdžić Suad**, kao član udruženja, došavši na sastanak zajedno sa Šerifovićem, dao do znanja Hubliću i Delibajriću da je detaljno upoznat sa obimom izvoza njihovog privrednog društva, te koliki im je iznos podsticaja odobren,

rekavši potom: "...od toga je pola naše", Čamdžić je na zaslonu svog mobilnog telefona rekao: "Ja sam vam rekao, odnosno polovicu od onog što im je rješenje dobio od šefa i toliko trebate dati", pa po novac, a kad obezbjedite onda ćete naplatiti", da bi u narednim danima Hublić telefonom saopštio Šerifoviću da pristaju na uslove, pa se, pošto je ukupan iznos odobrenog podsticaja uplaćen na račun društva, Hublić se po Šerifovićevom pozivu sastao sa istim pred tržišnim centrom „Dramar” u Tuzli i na sjedište njegovog vozila spustio kovertu sa 10.000,00 KM, da bi u narednom periodu Hublić i Delibajrić na isti način isplatili Šerifoviću ostatak do polovice ukupnog iznosa podsticaja, odnosno 108.429,50 KM, tako što su od marta do novembra 2012 godine na isti način isplaćivali Šerifoviću iznose od 10.000,00 do 15.000,00 KM, do ukupno dogovorenog iznosa, čime su sebi drugom pribavili sebi imovinsku korist u iznosu od 108.429,50 KM.

5.2.) Krajem 2012 godine i tokom 2013.godine, u Sarajevu i Tuzli, nakon što je Ministarstvo dana 22.12.2012 godine objavilo Javni poziv za sufinansiranje izvoza krastavaca u 2012. godini, **Šerifović Mersed**, kao član udruženja, telefonom o tome obavjestio Hublića i Delibajrića, i pošto je **Jerko Ivanković Lijanović**, kao Ministar i organizator udruženja, donio Rješenje broj: UP-I-08-24/12-2043/12 od 18. 07. 2013.godine, kojim je privrednom društvu „Kornišon Bosnia“ d.o.o. Kalesija, odobren podsticaj u iznosu od 162.513,00 KM, a zatim na račun društva doznačena prva tranša, Šerifović je pozvao Hublića obavjestivši ga o uplati, da bi mu potom, po dogovoru, Hublić ili Delibajrić predali polovicu novca od uplaćene prve tranše, a tako su učinili i nakon uplate preostale dvije tranše, isplativši mu ukupno 81.256,00 KM, u kojem iznosu su za sebe i drugom pribavili imovinsku korist.

5.3.) Krajem 2014. godine, u Tuzli, **Mersed Šerifović**, kao član udruženja, u dogovoru sa **Suadom Čamdžićem**, članom udruženja i **Jerkom Ivankovićem Lijanovićem**, nakon što je isti, kao organizator udruženja i Ministar, po javnom pozivu za podršku izvozu krastavaca, donio Rješenje broj:UP-I-05-24/12-18/14 od 23.12.2014.godine kojim se privrednom društvu „Kornišon Bosnia“ d.o.o. Kalesija, odobrava podsticaj u iznosu od 350.865,15 KM, ponovo nazvao Hublića i Delibajrića na sastanak kako bi se dogovorili oko povrat novca, na kojem sastanku su Hublić i Delibajrić odbili prethodne uslove koje su im postavili Čamdžić i Šerifović, odnosno isplatu polovice odobrenih sredstava, čak i ako zbog toga neće dobiti novac, na šta je Šerifović negodovao rekavši da će Ministarstvo i dalje isplaćivati poticaje sa tendencijom rasta nivoa podrške, naglasivši da on može uticati da im se i podsticaji nastave isplaćivati, na što Delibajrić i Hublić nisu pristali, pa im podsticaj nije ni isplaćen, na koji način su pokušali sebi i drugima pribaviti imovinsku korist u iznosu od 150.432,00 KM,

6. Jerko Ivanković Lijanović, Mersed Šerifović :

U julu 2012 godine, u Sarajevu i Tuzli, **Mersed Šerifović**, kao član udruženja, u dogovoru sa **Jerkom Ivankovićem Lijanovićem**, kao organizatorom udruženja i **Edinom Ajanovićem** kao članom udruženja, stupio u vezu sa **Ahmetom Sejdićem**, osnivačem privrednog društva „Kuća prirode,, d.o.o. Kakanj, a povodom Javnog poziva za realizaciju zahtjeva u okviru Modela ruralnog razvoja-kapitalna ulaganja i investicije, a

koji tretira investicije u poljoprivrednu proizvodnju godinu pa do 31.12.2011. godine, i uputio zahtijev za dodjelu podsticaja sa obrazcima, maraka za veće investicije, a za manje u visini je Sejdić pristao, ali mu je Ajanović nakon što je popunio obrasce i iste sa pratećom dokumentacijom poslao u Ministarstvo u Sarajevo, rekavši da se oko plaćanja dogovori sa Šerifovićem, da bi ga, nakon što je zahtijev stigao u Ministarstvo, pozvao Stipe Šakić, savjetnik Ministra, tražeći dopunu dokumentacije, a nakon tog sastanka Šerifović od njega zatražio da nabavi dodatne fakture koje bi uvećale vrijednost investicija u opremu, ime bi se proporcionalno uvećao i iznos podsticaja, rekavši pri tome: „...pa ćemo se dogovoriti oko te razlike“, na što Sejdić nije pristao, nakon čega se iznova sastao sa Stipom Šakićem koji mu je tek tada dao na potpis obrasce zahtijeva za privredno društvo „Kuća prirode“, da bi po isteku roka za predaju zahtjeva, u Sejdićev poslovni prostor na Ilidži došao Šerifović predloživši mu rješenja koje je donio Ministar Lijanović, i to Rješenje broj: UP-I-08-24/10-327/12 od 24.07.2012.godine, kojim se društvu „Kuća prirode“ odobrava podsticaj za „Ulaganja u proizvodni pogon za proizvodnju sokova od voća i povrća“ u iznosu od 84.775, 46 KM, kao i Rješenje broj: UP-I-08-24/10-325/12 od 24.07.2012.godine, kojim se istom društvu odobrava podsticaj za „Kupovinu mehanizacije, mašina i opreme za proizvodnju sokova od voća i povrća“ u iznosu od 30.224,50 KM, za koja rješenja Sejdić još nije znao, naglasivši mu: „...e sad trebamo da riješimo moj dio“, zatraživši od Sejdića da mu odmah isplati 10.000,00 KM, pa kada je Sejdić uzvratilo da je to pretjerana naknada za popunjavanje obrasca za investiranje, Šerifović mu je rekao: „, vidiš da si dobio 115.000,00 KM“, nakon čega mu je Sejdić predao u gotovini traženi iznos od 10.000,00 KM, pa kada je Sejdić službeno primio gore navedena rješenja o odobravanju sredstava i kada je na račun društva doznačena prva tranša po oba rješenja u iznosu od 45.000,00 KM, Šerifović ga je pozvao u Tuzlu, da bi mu nastanku u restoranu kod „Tome“, saopštio da mora vratiti polovicu od ukupno odobrenih sredstava, na šta je Sejdić negodovao, a Šerifović je uzvratilo rekavši: „...jesam li ti rekao da uvećaš iznos, a ti nisi htio, da si povećao, tebi bi ostalo tvoje“, zaprijetivši mu istovremeno da mu u slučaju nesaradanje neće biti isplaćene preostale tranše, kao i da će morati vratiti čak i ono što je i dobio, i pri tome još i platiti kaznu, a naručito da mu neće biti produženo odobrenje za rad koje izdaje Ministarstvo, nakon čega je Sejdić u više navrata odnosio Šerifoviću novčane iznose od po 10.000,00 do 12.000,00 KM, tako što je Šerifović telefonom pozivao Sejdića obavještavajući ga da će sredstva biti uplaćena i navodeći novčani iznos koji Sejdić treba pripremiti, pri čemu se Sejdić susretao sa Šerifovićem na različitim lokacijama i u tim prilikama kovertu sa novcem ostavljao u Šerifovićevom puntičkom vozilu, sve dok mu nije isplatio 57.500,00 KM, ili polovicu odobrenih sredstava na ime podsticaja, čime su za sebe i drugog pribavili imovinsku korist u navedenom iznosu,

7. Jerko Ivanković Lijanović i Stipe Šakić

U drugoj polovini 2012. godine, u Sarajevu i Mostaru, postupajući po nalogima **Lijanovića**, kao organizatora udruženja, **Stipe Šakić**, kao član udruženja i Predsjednik Komisije za dodjelu podsticaja za kapitalna ulaganja, koja ministru podnosi prijedloge za donošenje rješenja o opravdanosti ili neopravdanosti zahtijeva, a nakon što je **Zdravko Gadžo** iz naselja Vojno, predao lično Stipi Šakiću zahtijev sa dokumentacijom za dodjelu podrške kapitalnim ulaganjima po javnom pozivu iz 2012. godine, da bi mu Šakić potom

saopštio da će podsticaj dobiti samo ukoliko isplati u gotovini, na šta je Gadžo pristao, a kao ministar, donio rješenje UP-I-08-24/Zdravku Gadži povodom izgradnje farme odobravaju budžetska sredstava podsticaja u iznosu od 74.347,50,00 KM, pa je, nakon što je doznačena prva rata podsticaja u iznosu od 29. 739, 00 KM, Gadžo Šakićevom povjereniku Ivanu Pandži u kafiću „Galijano“ u Mostaru predao u gotovini polovinu doznačenih sredstva u iznosu od 15.000,00 KM, a zatim, u narednom periodu, nastavio u gotovini predavati Ivanu Pandži polovinu od isplaćenih obroka podsticaja, onako kako su rate isplaćivane, sve dok na taj način nije isplatio polovicu ukupno doznačenih sredstava, na koji način su za sebe i drugog pribavili imovnsku korist u iznosu od 37.000,00 KM.

8. Jerko Ivanković Lijanović i Stipe Šakić

U drugoj polovini 2014. godine, u Sarajevu i Kiseljaku, postupajući po nalogima **Lijanovića**, kao organizatora udruženja, a nakon što je **Toni Bošnjak** podnio zahtijev za dodjelu podrške kapitalnim ulaganjima po javnom pozivu iz 2012. godine, povodom izgradnje štale kao i objekta za uzgoj gljiva, i nakon što nije dobio odgovor od Ministarstva, **Stipe Šakić**, kao član udruženja i član Komisije za dodjelu podsticaja za kapitalna ulaganja koja ministru predlaže odobravanje podsticaja, dogovorio sa Nenadom Rajićem, članom Stranke, nakon što je ovaj kontaktirao Tonija Bošnjaka u ljeto 2014. godine, da Bošnjaka dovede u Sarajevo sa popunjenim novim zahtjevom i odgovarajućom dokumentacijom, da bi potom na sastanku u kafiću u Sarajevu Šakić sugerisao Bošnjaku u kom pravcu zahtjev treba ispraviti i dokumentaciju dopuniti, a potom, na narednom sastanku u istom kafiću, Šakić preuzeo dokumentaciju objasnivši Bošnjaku da je „recept“ za dobijanje takav da se pola dobijenog novca „vraća“, pa nakon što je Bošnjak pristao, Šakić je obećao da će ministar odobriti zahtjev, a zatim je, u dogovoru sa Šakićem, osumnjičeni Lijanović, u svojstvu ministra, zaista Rješenjem broj. UP-I-08-24/10-445/12 od 04.08.2014.godine i odobrio podsticaj u iznos od 50.340,43 KM, a potom je Bošnjak, nakon što je dobio prvu ratu podsticaja u iznosu od 20. 136, 17 KM, predao Rajiću u kafani u Kiseljaku iznos od 20.000,00 KM, ali mu preostale rate podsticaja nisu isplaćene budući da je Federalna uprava inspekcija utvrdila nepravilnosti u postupku donošenja rješenja, čime su za sebe i drugog pribavili iznos od 20.000,00 KM.

9. Jerko Ivanković Lijanović, Suad Čamdžić, Mersed Šerifović

9.1.) U periodu avgust-novembar 2011. godine u Sarajevu, Gradačcu i Srebreniku, **Jerko Ivanković Lijanović**, kao organizator udruženja i **Suad Čamdžić** u prostorijama Ministarstva u Sarajevu organizovali sastanak sa predstavnicima Grupacije za voćarstvo pri Kantonalnoj privrednoj komori Tuzla (Grupacija), na kojem su izvoznici predložili da im se odobri iznos podsticaja od 0,10 KM za svaki kilogram izvezene šljive, kojem sastanku je ispred Grupacije prisustvovao i **Nedžad Mujčinović**, da bi nakon toga **Suad Čamdžić**, **Edin Ajanović** i **Mersed Šerifović**, kao članovi udruženja, bez obavještanja Grupacije, krenuli u obilazak izvoznika sa područja Gradačca, pa su, između ostalog, došli u prostorije privrednog društva „Agromujčinović“ d.o.o. Gradačac, gdje su osnivaču Nedžadu Mujčinoviću saopštili da će Ministarstvo ubrzo, po prvi put, raspisati Javni poziv za podršku izvozu šljive, ali da bi izvoznici, ukoliko žele da dobiju podsticaj, jedan

dio dobijenih sredstava trebali njima „vratiti“ pozvao **Edin Ajanović** obavjestivši ga da povodom kojega je Mujčinović podnio za Rješenje broj UP-I-08-24/12-2436/11 o „Agromujčinović“ d.o.o. Gradačac *odobravaju sredstava u iznosu od 205.391,80 KM*, od koji sredstava je Mujčinoviću pripadao manji dio, dok je pretežan dio u iznosu od 130.000,00 KM podsticaja, prema prethodnom dogovoru, pripadao Latifović Ibrahimu, jer je isti u tom omjeru preko Mujčinovićevog preduzeća izvezao šljivu koju je sam prikupio, da bi potom Ajanović telefonom pozvao Mujčinovića zatraživši od njega da polovicu od njegovog dijela preda Čamdžić Suadu, pa je Mujčinović iznos od 32.000,00 KM, postupajući po uputama Ajanovića predao Čamdžiću u motelu „Orion“ u Srebreniku, čime su na takav način za sebe i drugog pribavili imovinsku korist u navedenom iznosu.

9.2.) Tokom druge polovine 2012. godine, na području Gradačca, Srebrenika i Sarajeva, **Edin Ajanović**, kao član udruženja, znajući da je **Nedžad Mujčinović** investirao u višegodišnje zasade voća, čime je ispunio uslove za sufinansiranje prema Pravilniku o uslovima i načinu ostvarenja novčanih potpora po modelu ruralnog razvitka (Sl. novine FBiH broj 56/12) i Javnom pozivu od 08.7.2012 godine, pozvao telefonom Mujčinovića, obavjestivši ga da će Ministarstvo objaviti javni poziv za kapitalna ulaganja, pa kada je Mujčinović, postupajući po instrukcijama Ajanovića, pribavio i predao potrebnu dokumentaciju sa obrascima, koje je i popunio Ajanović, a nakon toga **Jerko Ivanković Lijanović**, kao resorni ministar i organizator udruženja, donio Rješenje broj UP-I-08-24/10-324/12 od 20.7.2012 godine, kojim su društvu „Agromujčinović“ d.o.o. Gradačac odobrena sredstva u iznosu od 28.371,25 KM, nakog čega ga Ajanović poziva telefonom govoreći mu kako je „odozgo naređeno“ da po uplati prve tranše polovicu novca treba isplatiti njima, jer će se samo u tom slučaju nastaviti sa isplatom preostalih tranši poticaja, pa je u, skadu sa takvim zahtjevom, Mujčinović, nakon uplate prvog dijela poticaja u iznos od 11.348,50 KM, u Motelu „Orion“ u Srebreniku, Ajanoviću predao na ruke 4.500,00 KM, da bi potom, po uplati preostale dvije tranše podsticaja u iznosima od po 8.511,38 KM, na isti način, po pozivu Ajanovića, polovice tih iznosa predavao istom lično u Motelu „Orion“ u Srebreniku, čime su za sebe i drugog pribavili imovinsku korist u iznos od 13.000,00 KM.

9.3.) U drugoj polovini 2012. godine i tokom 2013. godine, u Sarajevu, Gradačcu i Čelincu, **Edin Ajanović**, kao član udruženja, svjestan da je privredno društvo „Agromujčinović“ d.o.o. Gradačac u 2012 godini ostvarilo izvoz šljive, telefonom pozvao **Nedžada Mujčinovića** govoreći mu da će biti objavljen Javni poziv za 2012 godinu i da mu podsticaj neće biti isplaćen ukoliko ne pristaje na povrat polovice sredstava, na što je Nedžad pristao, nakon čega je organizator udruženja i resorni ministar **Lijanović** donio Rješenje broj :UP-I-08-24/12-1951/12 od 19.07.2013. godine kojim je društvu „Agromujčinović“ d.o.o. Gradačac odobreno na ime podsticaja iznos od 76.520,40 KM, od čega je, nakon isplate svake od tri rate, Mujčinović polovicu predavao Ajanoviću u gotovini u ukupnom iznosu od 38.000,00 KM u njegovoj kući u naselju Brnjik, općina Čelić, čime su za sebe i drugog pribavili imovinsku korist u iznosu od 38.000,00 KM.

9.4.) U drugoj polovini 2013. i poč Čeliću, nakon što su privrednom društvu osnivač **Nedžad Mujčinović**, po Javnom godinu i po Rješenje broj: UP-I-05-24/11 sredstva podsticaja u iznosu od 237.384,27 KM, pri čemu je prethodno Mujčinović izvršio povrat dijela doznačenih sredstava Hećimović Amiru, koji je te godine preko njegovog preduzeća „Agromujčinović“ vršio izvoz šljive, **Edin Ajanović** je, kao član udruženja, a u dogovoru sa organizatorom udruženja i resornim ministrom **Lijanovićem**, pozvao telefonom Mujčinovića saopštivši mu da su uslovi za isplatu pooštreni tako što je sada potrebno da izvrši povrat više od jedne polovine odobrenog i naknadno jednokratno isplaćenog iznosa podsticaja, uz prijetnje da će u suprotnom Mujčinović imati problema, pa je Mujčinović, ispred Ajanovićeve kuće u Brnjiku, općina Čelić, a nakon uplate punog iznosa ovoga podsticaja, u gotovini predao istom iznos od 100.000,00 KM, od iznosa od 184.000,00 KM, koliko je bio njegov dio ostvarenog podsticaja, čime su za sebe i drugog pribavili imovinsku korist u iznosu od 100.000,00 KM.

10. Jerko Ivanković Lijanović i jedno ili više njemu poznatih lica :

U drugoj polovini 2011. godine, u Sarajevu i na području Gradačca, nakon što je privredno društvo društva „AES Trans“ d.o.o. Gradačac podnijelo zahtjev po javnom oglasu za podršku izvozniciima šljive za 2011. godinu, te nakon što je Ministar **Jerko Ivanković Lijanović**, kao organizator udruženja donio Rješenje broj:UP-I-08-24/12-2441/11 od 22.11.2011.godine, kojim se privrednom društvu „AES Trans“ d.o.o. Gradačac odobrava podsticaj u iznosu od 34.610,00 KM, Lijanoviću poznata muška osoba u dogovoru sa istim, pozvala putem telefona **Unkić Nedžada**, suosnivača pomenutog privrednog društva, upitavši ga da li je spreman dati polovinu novaca koji će biti isplaćen na ime podsticaja, umanjen za iznos poreza, uz napomenu da će mu se biti isplaćeno duplo više od onoga što bi trebao dobiti po osnovu traženog podsticaja, misleći pri tome da će podsticaj iznositi 0,20 KM/kg umjesto 0,10 KM/kg, koliko je predložila Grupacija izvoznika, pa je Unkić odlučio, zajedno sa preostalim suvlasnicima, da pristanu na traženi uslov, bojeći se da u suprotnom neće ostvariti podsticaj po predstojećim Javnim pozivima, da bi mu ista osoba prilikom narednog telefonskog poziva saopštila da je novac u iznosu od 34.610,00 KM, doznačen na račun društva, što Unkiću u tom momentu nije bilo poznato, da bi nakon toga ta Lijanoviću poznata osoba, kao član udruženja, pozvala i drugog suvlasnika, Sinanović Esada, koji je tada, po prethodnim dogovorima, kovertu sa gotovinskim iznosom od 12.000,00 KM predao muškoj osobi, koja se u društvu sa drugom muškom osobom, radi preuzimanja novca putničkim vozilom dovezla u Gradačac na parking prostor ispred „Banje Ilidža“, čime su za sebe i drugog pribavili imovinsku korist u iznosu od 12.000,00 KM.

11. Jerko Ivanković Lijanović i jedno ili više njemu poznatih lica :

U drugoj polovini 2011. godine, u Sarajevu i na području Gradačca i Srebrenika, nakon što je organizator grupe i Ministar **Jerko Ivanković Lijanović** donio Rješenje broj:UP-I-08-24/12-2439/11 od 22.11.2011.godine kojim se privrednom društvu „M.Dž.Comerce“ d.o.o. Gradačac, čiji je osnivač **Mujić Dževad**, odobrava podsticaj za izvoz šljive u iznosu od 23.063,60 KM, i nakon što je privrednom društvu doznačen iznos podsticaja, Lijanović je o isplati upoznao jedno ili više njemu poznatih lica koji su putem

telefona kontaktirali Mujića govoreći mu o poljoprivredi pošto mu je greškom obračunano od 0,20 KM/kg, umjesto 0,10 KM/kg, zbog čega je dobio dobijenih sredstva, pa nakon što je Mujić povrat sredstava, ta osoba mu je poručila da isti dan u gotovini izvrši povrat sredstava u mjestu Ormanica, općina Srebrenik, da bi, nakon što je posudio 11.500,00 KM, taj novac u večernjim satima Mujić i predao muškoj osobi koja se predstavila kao uposlenik Federalnog ministarstva poljoprivrede, čime su za sebe i drugog pribavili imovinsku korist u iznosu od 11.500,00 KM.

Dakle, Jerko Ivanković Lijanović, nakon što je udružio više ljudi u cilju činjenja krivičnih djela propisanih zakonom Federacije, zajedno sa članovima istog udruženja, a kao službena osoba u Federaciji, iskorištavanjem svog službenog ovlaštenja pribavio sebi i drugome imovinsku korist koja prelazi 50.000 KM, a **Suad Čamdžić, Mersed Šerifović i Stipe Šakić**, nakon što su postali članovi udruženja u cilju činjenja krivičnih djela propisanih zakonom Federacije, od strane udružioca djelujući kao članovi udruženja, sa umišljajem drugome pomogali u učinjenju krivičnih djela iz člana 383, stav 3. u vezi sa članom 1. KZ F BiH

Čime su osumnjičeni i to:

Jerko Ivanković Lijanović počinio krivično djelo – Udruživanje radi činjenja krivičnih djela - iz člana 340 stav 1 KZ FBiH, opisano pod tačkom A optužnice, u sticaju sa produženim krivičnim djelom - Zloupotreba položaja ili ovlaštenja - iz člana 383 stav 3, u vezi stavom 1, KZ FBiH, a sve u vezi sa članovima 54 i 55 istog Zakona, opisano pod tačkom B) optužnice, dok su osumnjičeni **Suad Čamdžić, Mersed Šerifović i Stipe Šakić** počinili krivično djelo - Udruživanje radi činjenja krivičnih djela - iz člana 340. stav 2. KZ FBiH, kako je to opisano pod tačkom A) optužnice, u sticaju sa produženim krivičnim djelom Zloupotreba položaja ili ovlaštenja- iz člana 383 stav 3. u vezi stavom 1, KZ FBiH, sve to u vezi sa članovima 33, 54 i 55 KZ FBiH, kako je to opisano pod tačkom B) optužnice.

Radi toga,

P R E D L A Ž E M :

Da se pred tim sudom zakaže pretres, na kojem će se izvesti sljedeći dokazi optužbe:

1. ISPITIVANJE SVJEDOKA OPTUŽBE:

1. Janjić Peje sin Vidana iz Orašja – Jenjić kbr. 1.
2. Rašić Emira sin Envera iz Sarajeva, ul. Nova br. 7.
3. Kobašilija Alma kći Muhameda iz Sarajeva ul. Grbavička br. 28.
4. Hadžimurtezić Mervana kći Šabana Sarajeva, ul. Branilaca Šipa broj 12.
5. Jahić Jasenka kći Huseina iz Sarajeva ul. Armaganuša broj 31.
6. Jasmina Šeko kći Omera iz Sarajeva ul. Mehmeda Spahe broj 2.

- 7.Mujkanović Suada kći Hajdara iz Sarajeva
- 8.Pecikoza Enida kći Fahrudina iz Sarajeva
- 9.Kadrić Irma kći Mehmeda iz Sarajeva ul. Š
- 10.Polovina Veldin sin Muharema iz Sarajev
- 11.Karahasanović Kenan sin Izeta iz Sarajeva ul. Sarajevskih ilegalaca 12/1
12. Topuz Hanefija kći Ramiza iz Sarajeva ul. Terovića broj 76.
- 13.Mašić Šejla kći Mustafe iz Sarajeva ul. Trg Zavnobih 16.
- 14.Križanac Snježana kći Ive iz Travnika zl. Kalibunar broj 46.
- 15.Orahovac Tina kći Vjekoslava iz Sarajeva ul. Grbavička broj 29.
- 16.Šabaredžović Esad sin Redže iz Sarajeva-Ilidža ul. Francuske revolucije broj 126.
- 17.Bašić Anida kći Ibrahima iz Sarajeva ul. Hivzi Bjelevca broj 64.
18. Mehmedović Enver sin Džemala iz Srebrenika ul. M.Tita bb.
19. Dr. Ivica Mladina sin Ilije iz Sarajeva ul. Marka Marulića broj 17.
- 20.Nikšić Nermin sin Dževada iz Konjica ul. Trg Državnosti 14A
- 21.Berberović Nasiha kći Halida iz Vogošće ul. Jošanička broj 100.
22. Ajanović Edin sin Šefketa iz Čelića ul. Braće Husejnagić broj 10 – Brnjik
- 23.Zejčirović Mevludin sin Alije iz Čelića ul. Zmaja od Bosne broj 2.
- 24.Trifković Gordana kći Nikole iz Brčkog ul. Milana Hadžiristića broj 10.
25. Šarić Edvin sin Saliha iz Sarajeva ul. Ramiza Salčina broj 5.
- 26.Dajana Zimonjić-Bošnjak kći Ace iz Sarajeva ul. Grbavička 5b
- 27.Uzejrović Nedžad sin Nurdina iz Tuzle ul. Maršala Tita broj 34.
- 28.Ribić Džemal sin Alije iz Čelića ul. Nedžada Ribića broj 3 –Vražići
- 29.Selimović Suad sin Vahida iz Živinicama ul. III Ulica broj 31.
- 30.Šaldić Ahmet sin Avde iz Gradačca – Donja Međeda
- 31.Taslidžić Mirsad sin Ešrefa iz Gradačca ul. Hasana Kikića bb.
- 32.Huskić Sead sin Ismeta iz Gradačca – Ledenice Gornje bb.
- 33.Tutmić Abdulah sin Muhe Orahovice br. 75.
- 34.Mostarlić Adem sin Šabana iz Kiseljaka – Han Ploča kbr.200
- 35.Lemeš Ibrahim sin Mehmeda iz Visokog – Loznik bb
- 36.Džinić Kerim sin Rize Zavidovića naselje Dragovac bb
37. Ćeman Jasmin sin Šemse iz Tešnja – Jelah Polje bb.
38. Sokolović Damir sin Reufa iz Gračanice – Potok Mahala broj 20
- 39.Stjepanović Nikola sin Drage iz Petrova, ul. 23 augusta - RS
40. Avdić Meša sin Ibrahima iz Gračanice – Stjepan Polje Avdići bb.
- 41.Hadžić Fadil sin Muhameda iz Doboj Istoka – Velika Brijesnica
- 42.Habibović Omer sin Rame Gračanice-Mala Brijesnica, Doboj Istok
- 43.Ibrahimović Senad sin Osmana iz Gračanice –Stjepan Polje, Hadžići bb.
- 44.Selimović Sulejman sin Mustafe iz Visokog ul. Čekrekčije broj 13.
- 45.Hećimović Amir sin Hakije iz Gradačca – Mionica bb
- 46.Mulaomerović Mehmed sin Ibrahima iz Gradačca – Međeda Donja
- 47.Kurgaš Refik sin Mustafe iz Visokog, Donja Zinča-Kozarci
- 48.Delibajrić Fahrudin sin Šemse iz Srebrenika – Previle bb.
- 49.Hublić Ahmed sin Kemala iz Kalesije – Gornja Kalesija bb
- 50.Nasupović Rizah sin Ibrahima Gornje Kalesije bb
- 51.Sejdić Ahmet sin Rizaha iz sarajeva – Ilidža Osik do broja 19
- 52.Bračković Mugdim sin Aziza iz Sarajeva Centar – Donji Katal
53. Marina Gadže kći Vinka iz Mostara – Vojno bb.
- 54.Dario Zovko sin Nikole iz Mostara - Potoci Boćine bb.

- 55.Cigić Ljubomir sin Marinka iz Mostara
- 56.Dalibor Bogdan sin Pere iz Širokog Brijega
- 57.Toni Bošnjak sin Miroslava iz Kiseljaka
- 58.Biletić Nikica sin Joze iz Kiseljaka – Gornje Ravne
- 59.Smajić Alen sin Mujage iz Viteza ul.Bukve broj 5.
- 60.Mujčinović Nedžad sin Omera Gradačca – Lukavica Gornja bb.
- 61.Unkić Nedžada sin Osmana i Gradačca – Mionica – Bagdale bb.
- 62.Sinanović Esad sin Dževada iz Gradačca – Mionica Centar bb.
- 63.Mujić Dževad sin Muje iz Gradačca - Mionica bb.
- 64.Mujić Ekrem sin Muje iz Gradačca – Mionica I
- 65.Jukić Josip sin Ante iz Žepča – Gornje Ravne 9
- 66.Alibegović Beščo sin Atifa iz Sarajeva – Novi Grad ul. Prijedorska 31

2. DA SE IZVRŠI UVID I PROČITAJU SLJEDEĆI DOKUMENTI I SPISI:

3. DA SE IZVRŠI UVID I PROČITAJU SLJEDEĆI DOKUMENTI I SPISI:

(REGISTRATOR BROJ 2)

- 2.1. Rješenje Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva broj UP-I-08-24/10-849/12 od 04.08.2014.godine sa dokazima o uplati Ministarstva u elektronskom obliku, fotokopija Ugovora o zajmu broj OPU-IP-335/2014 od 01.08.2014.godine (sve za lice Jasmin Ćeman), Rješenje Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva broj UP-I-08-24/10-631/12 od 10.11.2014.godine (za Rebronja DOO Doboj Istok)
- 2.2. Rješenja ministra Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva o imenovanju komisija, brojeva i datuma, UP-I-10-02/10-1639/11 od 23.08.2011.godine, UP-I-10-02/10-1365/12 od 10.07.2012.godine, UP-I-10-02/10-1364/12 od 10.07.2012.godine, UP-I-10-24/3-1133/13 od 16.07.2013.godine, Operativno uputstvo za ostvarenje novčanih podrški po modelu ostalih vrsta novčanih podrški u poljoprivredi doneseno pod brojem UP-I-10-02/10-1639-2/11 iz septembra 2011.godine.
- 2.3. Dopis Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva (u fotokopiji) broj 11-11-2755-1/15 od 10.12.2015.godine sa prilogom u vidu kopije priloženog akta od 06.07.2011.godine sa dostavljanjem nacrtu Pravilnika o uslovima i načinu ostvarenja novčane podrške po modelu ruralnog razvoja i kopija priloženog akta od 26.07.2011.godine sa dostavljenim prijedlogom obrazaca RR1, RR2 i RR3
- 2.4. Dopis Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva (u originalu) broj 11-11-2755-1/15 od 10.12.2015.godine sa priloženim u vidu kopije drugostepenog predmeta UP-II-11-24-47/14, sa priloženim, za Zejčirović Nedima iz Čelića i kopije drugostepenog predmeta UP-II-11-24-689/13, sa priloženim, za Ribnjak „Rumeni“ vl. Halilović Ramiza iz Kladnja
- 2.5. Zapisnici o prepoznavanju osoba Federalne uprave policije broj 14-318/15 i 14-319/15, oba od 18.11.2015.godine, sa fotodokumentacijom MUP-a Tuzla – Sektor kriminalističke policije broj 08-05/3-8-04.6-1-4494/15 od 07.12.2015.godine (x 2) (prepoznavanje izvršeno od staren Smajić Alena i Biletić Nikice).

- 2.6. Informacija radne grupe Vlade I donesenih na osnovu Javnog poziva za zahtjeva u okviru modela ruralnog raz priložima u vidu zapažanja o kontroli kod članova navedene Radne grupe o dojmovima viđenim na terenu o utrošku novca koji su dobijeni po javnom pozivu, Izvještaj Ureda za reviziju Institucije u F BiH o reviziji finansijskih izvješća Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva na dan 31.12.2012.godine pod brojem 03-8/13 iz lipnja 2013.godine i Izvještaj o izvršenoj dodatnoj analizi i provjeri preostalih neizmirenih obaveza unesenih u Trezor koje se odnose na Program podsticaja za 2014.godinu iz juna 2015.godine, sačinjen od strane nadležne Komisije Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva.

(REGISTRATOR BROJ 3)

3.1. Dokazi o funkcijama koje su obavljali osumnjičeni:

- Dopis Narodne stranke Radom za boljitak, upućen Federalnoj upravi policije pod brojem ZB -02-00-087/15 od 10.11.2015.godine, zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta FUP broj 10/1-10/15 od 15.10.2015.godine sa potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta FUP broj 10/1-13/15 od 15.10.2015.godine i priložima u vidu rješenja Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva, brojeva i datuma, UP-I-10-34-899/11 od 12.04.2011.godine, UP-I-10-34-351/12 od 14.02.2012.godine, 10-34/1-2465/13 od 30.08.2013.godine, 11-34/1-675/15 od 01.04.2015.godine, 11-34/1-675-1/15 od 30.09.2015.godine, zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta /dokumentacije FUP broj 11/9-31/15 od 28.07.2015.godine sa potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta FUP broj 11/9-31-1/A od 28.07.2015.godine u prilogu kojih se nalaze rješenja Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva, brojeva i datuma UP-I-10-34-1061/11 od 04.05.2011.godine, 10-34/1-2467/13 od 30.08.2013.godine, 11-34/1-676/15 od 01.04.2015.godine, te rješenje Vlade F BiH broj 06-34-114-9/2015 od 10.04.2015.godine, Odluka o potvrđivanju odluke o imenovanju premijera, zamjenika premijera i ministara u Vladi F BiH donesena od Zastupničkog doma Parlamenta F BiH broj 01-02/160/11 od 17.03.2011.godine („Sl. novine F BiH“ broj 12/11).

3.2. Dopisi Kantonalne privredne komore Tuzla-Udruženje za poljoprivredu i prehrambenu industriju TK –Grupacija za voćarstvo TK upućeni Federalnom ministarstvu poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva, brojevi i datumi II-12-401/11 od 27.07.2011.godine i II-12-401-1/11 od 01.08.2011.godine, zapisnik o dobrovoljnoj predaji dokumentacije FUP broj 14-114/15 od 23.09.2015.godine sa potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta FUP broj 14-12/15 od 23.09.2015.godine.

3.3. Dokazi za pojedinačne radnje iz tačke B optužnice:

- BROVIS DOO Visoko: Dopis Federalne uprave policije dostavljen Kantonalnom tužilaštvu TK pod brojem 10-11/10-04-3-5576/14 od 28.04.2015.godine sa priložima u vidu fotodokumentacije koju je Kurgaš Refik predao prilikom saslušanja a koja se odnosi korespondenciju privrednog društva Brovis DOO Visoko sa

Federalnim ministarstvom poljoprivrede, v
tog Ministarstva kao i tužba i sudska odluka

- **VOČAR PIRAMIDA DC GRADAČAC:** Rješenja Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva, brojeva i datuma, UP-I-08-24/12-2431/11 od 22.11.2011.godine, UP-I-08-24/12-1977/12 od 07.08.2013.godine, UP-I-05-24/12-143/13 od 31.12.2013.godine, UP-I-05-24/12-144/13 od 31.12.2013.godine, sa dokazima o plaćanju Ministarstva u elektronskom obliku, dopis Sparkasse bank DD BH Sarajevo broj 18441-02-11-15 od 10.08.2015.godine sa priložima u vidu analitičkih kartica i pregleda transakcija za Voćar Piramida DOO Visoko za periode 22.11.2011. – 31.12.2012.godine, 07.08.2013. – 31.12.2013.godine, i 01.01.2014. – 30.04.2014.godine i za Expo Voće DOO Gradačac za period 01.01.2014. – 30.04.2014.godine.
- **DŽERIKOM DOO GRADAČAC:** Rješenja Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva, brojeva i datuma, UP-I-08-24/12-2437/11 od 22.11.2011.godine, UP-I-08-24/12-2047/12 od 08.11.2013.godine, UP-I-05-24/12-139/13 od 31.12.2013.godine, sa dokazima o plaćanju Ministarstva u elektronskom obliku.
- **KORNIŠON BOSNIA DOO KALESIJA:** Rješenja Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva, brojeva i datuma, UP-I-08-24/12-2927/11 od 09.12.2012.godine, UP-I-08-24/12-2043/12 od 18.08.2013.godine, UP-I-05-24/12-142/13 od 31.12.2013.godine, UP-I-05-24/12-18/14 od 23.12.2014.godine sa dokazima o plaćanju Ministarstva u elektronskom obliku, te brzoj kartici konta, kartici konta, blagajničkim izvještajima, izvodima iz banke i nalogima knjiženja glavne knjige sve iz knjigovodstvene evidencije Kornišon Bosnia DOO Kalesija.
- **KUĆA PRIRODE DOO KAKANJ:** Rješenja Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva, brojeva i datuma, UP-I-08-24/10-325/12 od 24.07.2012.godine, UP-I-08-24/10-327/12 od 24.07.2012.godine, sa dopisom Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva broj 11-24-2389-1/15 od 18.11.2015.godine u prilogu kojeg se nalaze dokazi Ministarstva o plaćanju u elektronskom obliku.
- **ZDRAVKO GADŽE:** Rješenje Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva broj UP-I-08-24/10-448/12 od 20.07.2012.godine sa dokazima Ministarstva o plaćanju u elektronskom obliku.
- **TONI BOŠNJAK:** Rješenja Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva broj UP-I-08-24/10-445/12 od 04.08.2014.godine sa dokazima Ministarstva o plaćanju I tranše u elektronskom obliku, prijedlog Kantonalnog tužilaštva TK upućen Kantonalnom sudu Tuzla za izdavanje naredbe banci pod brojem T0 0 KTK 0052614 15 od 03.12.2015.godine, Naredba Kantonalnog suda Tuzla za izdavanje podataka o tekućima računima i finansijskih transakcijama pod brojem 03 0 K 014378 15 Kpp 10 od 07.12.2015.godine, dopis UniCredit banke broj 08-1-592/15 od 10.12.2015.godine sa priložima u vidu analitičkih kartica prometa tekućeg računa za Smajić Nadu i Bošnjak Tonija za period 04.08. – 30.09.2014.godine.

- **AGROMUJČINOVIĆ DOO** Ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva broj UP-I-08-24/12-2436/11 od 22.11.2011.godine, UP-I-08-24/12-1951/12 od 19.07.2013.godine, UP-I-05-24/12-134/13 od 31.12.2013.godine sa dokazima Ministarstva o plaćanju u elektronskom obliku, Naredba banci Općinskog suda u Gradačcu broj 28 0 K 053042 15 Kpp od 28.07.2015.godine, dopis NLB banke Gradačac broj 1019/520/15 od 07.08.2015.godine sa priložima u vidu analitičke kartice Agromujčinović DOO Gradačac za periode 01.12.2011. – 15.01.2012.godine i 01.01.2014. – 28.02.2014.godine i analitičke kartice o prometu računa Mujčinović Nedžada za period 20.07.2012. – 01.10.2012.godine.
- **AES TRANS DOO GRADAČAC:** Rješenje Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva broj UP-I-08-24/12-2441/11 od 22.11.2011.godine sa dokazima Ministarstva o plaćanju u elektronskom obliku, te zahtjevom za sufinansiranje izvoza poljoprivredno –prehrambenih proizvoda na teritoriji F BiH sa priložima, podnesen Federalnom ministarstvu poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva od strane AES Trans DOO Gradačac, zaprimljen 01.11.2014.godine.
- **M.DŽ. COMERC DOO GRADAČAC:** Rješenje Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva broj UP-I-08-24/12-2439/11 od 22.11.2011.godine sa dokazima Ministarstva o plaćanju u elektronskom obliku, zahtjev za ostvarivanje jednokratne podrške od 31.10.2011.godine podnesen od strane M.Dž. Comerc DOO Gradačac Federalnom ministarstvu poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva.

(REGISTRATOR BROJ 4)

- Dopis Federalne uprave policije broj 09-10/1-04-3-5704/15 od 30.11.2015.godine sa postupanjem po Naredbi Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 014378 15 Kpp 2 od 16.11.2015.godine o privremenom oduzimanju taksativno navedenih predmeta iz Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva, o čemu je sačinjen zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta FUP-a Sarajevo broj 10/01-14/15 i potvrda o privremenom oduzimanju predmeta broj 10/1-23/15 od 27.11.2015.godine, sa sudskom naredbom i privremenom oduzetim predmetima.

(FASCIKLA BROJ 5)

- **5.1.** Izvještaj o izvršenom pretresanju doma osumnjičenog **Stipe Šakića** sa zapisnikom o pretresanju FUP-a Sarajevo od 04.11.2015.godine, fotodokumentacijom o izvršenom pretresanju, fotodokumentacijom o pretresanju putničkog vozila „Dacia duster“, izvještaj o otvaranju i pretresanju predmet FUP-a Sarajevo od 16.11.2015. sa izvještajem o realizaciji Naredbe zapisnikom o pretresu digitalnih skladišta podataka i zapisnikom o otvaranju i pregledu privremeno oduzetih predmeta od osumnjičenog Stipe Šakića od 12.11.2015.godine, kao i sa predmetima i dokumentacijom pobrojanim u potvrdama o privremenom oduzimanju predmeta od 04.11.2015.godine (x 3).

- **5.2.** Naredba Kantonalnog vještačenje broj T03 0 KTK 0052614 15 od 19.05.2015.godine, dostavljanje dokumenta vodoprivrede i šumarstva pod brojem 11-11-1279/15 od 01.06.2015.godine, Zahtjev KTTK broj KTA-591/14 od 27.05.2015.godine, dostavljanje dokumentacije Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva broj 11-11-1279-2/15 od 01.06.2015.godine sa potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta FUP-a broj 11/10-22/15 od 01.06.2014. (greška, treba 2015.godine), dostavljanje dokumentacije Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva FUP-u pod brojem 11-11-1419/15 od 22.06.2015.godine.
- **5.4.** Izvodi iz kaznene evidencije za osumnjičene: za osumnjičenog Šerifović Merseda PU Tuzla - OKP pod brojem 08-05/4-1-04.7-2-5-8645/15 od 26.09.2015.godine, za osumnjičenog Čamdžić Suada- Policija Brčko Distrikta pod brojem 14.02-04.2-61233/15 od 21.09.2015.godine, za osumnjičenog Stipu Šakića PU Široki Brijeg pod brojem 02-2-9/3-3-235-str.pov-67-201/15 od 04.11.2015.godine.

(FASCIKLA BROJ 6)

Opšti akti i propisi:

- Zakon o novčanim podrškama u poljoprivredi i ruralnom razvoju („Sl.novine F BiH“ broj 42/10), Zakon o organizaciji organa uprave u F BiH („Sl.novine F BiH“ broj 35/05), Programi, Pravilnici i Javni pozivi za ostale vrste podrške za 2011, 2012, i 2013.godinu i za model ruralnog razvitka za 2012.godinu, Pravilnici o unutrašnjoj organizaciji Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva iz augusta 2007.godine i jula 2013.godine sa svim izmjenama, Uputstva o primjeni relevantnih propisa.

* Registrator sa dokumentacijom vezanom za lišenje slobode i pritvor

3. **DA SUD OD OSUMNJIČENIH JERKA IVANKOVIĆA LIJANOVIĆA, SUADA ČAMDŽIĆA, MERSEDA ŠERIFOVIĆA I STIPE ŠAKIĆA NA SOLIDARNOJ OSNOVI, TEMELJEM ODREDBE ČLANA 114. KZ F BiH, ODUZME IMOVINSKU KORIST PRIBAVLJENU KRIVIČNIM JDELOM U IZNOSU OD 817. 000,00 KM.**
4. **DA SE SUD PREMA OSUMNJIČENMA JERKU IVANKOVIĆU LIJANOVIĆU, SUADU ČAMDŽIĆU, MERSEDU ŠERIFOVIĆU I STIPI ŠAKIĆU PRODUŽI PRITVOR.**

5. Rezultat istrage

I. Da su osumnjičeni Jerko Ivaković Lijanović, Suad Čamdžić, Mered Šerifović i Stipe Šakić počinili krivično djelo koje im se optužnicom stavlja na teret, proizilazi iz rezultata sprovedene istrage.

Na temelju prikupljenih dokaza, a svjedoka kao nesporno proizilazi da je osuđeni član 340. KZ F BiH, radi činjenja krivičnog

1. KZ F BiH, dok su osumnjičeni Suad Čamdžić, Mered Šerifović i Stipe Šakić postali članovi udruženja, da bi nakon toga osumnjičeni Lijanović kao organizator i Federalni ministar iskorištavajući službena ovlaštenja donosio pojedinačna rješenja o isplati podsticaja, a osumnjičeni Suad Čamdžić, Mered Šerifović i Stipe Šakić mu, kao članovi udruženja, svojim radnjama Lijanoviću pomagali da u zloupotrebi službenih ovlaštenja, na koji način su sa umišljajem sebi i drugom pribavili korist u iznosu većem od 50.000,00 KM.

Cijeneći naprijed izloženo, smatramo da postoji dovoljno dokaza na osnovu kojih se zaključuje da su osumnjičeni počinili krivično djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret, te s toga predlažem da sudija za prethodno saslušanje potvrdi ovu optužnicu.

II. RAZLOZI KOJI SE VEZUJU ZA PRIJEDLOG DA SE PREMA OSUMNJIČENOM PRODUŽI PRITVOR.

Opšti pritvorski razlozi iz člana 146 stav 1. ZKP F BiH

Tačka A) optužnice

Osnovana sumnja da su osumnjičeni počinili krivično djelo pripremanja iz člana 340. stav. 1. KZ FBiH za organizatora, i u stavu 2. za članove udruženja, opisano **pod tačkom A naredbe o provođenju istrage**, proističe iz izjava svjedoka i dokazne dokumentacije priložene uz optužnicu.

Svjedok **Pejo Janjić**, saslušan je u tužilaštvu dana 21.10.2015. godine. On je, radeći kao Pomoćnik ministra za poljoprivrednu politiku i međunarodnu saradnju, zapazio da je savjetnik Ministra Stipe Šakić, bio osoba od najvećeg ministrovog povjerenja i osoba koja je faktički kreirala poljoprivrednu politiku. Svaki akt i dopis išao je na njegove ruke. Stručne službe su pripremile pravilnik o uslovima dobijanja podsticaja za kapitalna ulaganja u kojima se ne predviđa dokazivanje vrijednosti putem vještaka, ali taj pravilnik nije usvojen, nego je uvedeno dokazivanje putem vještaka. Svjedok opisuje razgovor sa osumnjičenim Lijanovićem i njegovim savjetnicima Stipom Šakićem i Žarkom Karačićem, kada je Karačić na primjedbu da se zahtjevi za podrške iz kapitalnih ulaganja obrađuju bez reda i hronilogije, uzvratio riječima da će oni „izvlačiti“ i raditi predmete po njihovoj volji, a isto je potvrdio i svjedok Hanifija Topuz.

Svjedok **Alma Kobašlija**, saslušana u tužilaštvu dana 19.10.2015. godine, radila u Ministarstvu na mjestu šefa Pravne službe sve do polovine 2013. godine. Iskazuje da su komisije prije dolaska ministra Lijanovića rijetko koristile vještaka, da su se vršile obavzene terenske prvjere za sve podrške preko 10.000 KM i da se prilikom odobravanja zahtjeva i isplate primjenjivao princip proporcionalnosti. Navodi da je prešla u drugo Ministarstvo kada je vidjela da se jednokratne podrške odobravaju samo na osnovu popunjenog obrasca i uz dokaz o pripadnosti Narodnoj stranci radom za boljitak, i to za jednokratne podrške u iznosu od po 800,00 KM koje prije ministra Lijanovića nikada nisu odobravane, a za te svrhe je izdvojeno 3,5 miliona KM. Jasmina Šeko, Faketa Begović i ona su se protivile takvim podrškama.

Svjedok **Mervana Hadžimurtezić**, godine, radila je poslovima Šefa Odsjeka navodi da je Komisija u kojoj je bila na čelu modelu ruralnog razvoja u 2011. godini, gdje utvrđuje putem vještaka, ali nakon dolaska ministra Lijanovića odbijen je takav prijedlog Pravilnika i usvojen Pravilnik koji previđa vještaka kao sredstvo dokazivanja visine ulaganja. Kao član Komisije za dodatne analize potvrdila nepravilnosti pri donošenju rješenja za kapitalna ulaganja u 2014. godini, a Komisija utvrdili i nepravilnosti prilikom ukucavanja naloga u trezorsku aplikaciju.

Svjedok **Jesenka Jahić**, uposlenik Ministarstva, u svom iskazu navodi da je radila u Službi za plaćanja, te da se u tu Službu u skladu sa pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji ministarstva dostavljaju na obradu svi zahtjevi za podsticaje. Tako se i radilo sve do dolaska Ministra Lijanovića i njegovih savjetnika. Svjedok navodi da su ministar i savjetnici svjesno izmjenili dosadašnju praksu, tako da nadležna služba nije mogla imati uvida u dostavljene zahtjeve, već su se isti sa protokola nosili direktno u kancelariju u kojoj je radila Komisija. Svjedok navodi da se tako postupalo sa zahtjevima koji su klijenti dostavljali po Javnom pozivu za kapitalna ulaganja. Zatvorene koverta dostavljale su se u kancelariju Šakića, koji je bio član Komisije. Posvjedočila je da su u Šakićevu kancelariju, gdje su bili i ostali članovi Komisije, ulazili i klijenti sa dokumentacijom, što joj je bilo čudno jer se na takav način do tada nije radilo, pa kada je te prilike u kancelariju naknadno ušao Beščo Alibegović Josip Jukić mu je rekao, misleći na klijenta "ovaj je tvoj, tebe čeka".

Svjedok **Jasmina Šeko**, sasalušana u tužilaštvu dana 14.10.2015. godine, radila je u Ministarstvu na poslovima načelnika Sektora za direktna plaćanja. U svom je iskazu potvrdila da je prije dolaska ministra Lijanovića izrađena precizna šema obrade predmeta po službama Ministarstva, sa kojom je osumnjičeni Lijanović bio upoznat, ali po kojoj se kod odobravanja podrške izvozu i podrške kapitalnim ulaganjima nije radilo. Predmeti nisu obrađivani u Sektoru za direktna plaćanja, kako je to predviđeno unutrašnjom sistematizacijom, nego se radilo vaninstitucionalno, kroz komisju, a predmeti Komisiji nisu dostavljani preko protokola. Zna da su u službi za plaćanje zaključivani i iskucavani predmeti koji su već upućeni na isplatu i to po usmenim nalogima Stipe Šakića, potvrdila da je to direktno naređivao osumnjičeni Lijanović.

Svjedok **Suada Mujkanović** je šef pravne službe u Ministarstvu. Sjeća se da je ta u najmanje dva predmeta, postupajući u po žalbi klijenata, zaključila da žalbu treba odbiti, ali je iz kabineta ministra naloženo da se žalbe uvažavaju i nastavi sa isplatom podsticaja, uprkos rezolutnog stava pravne službe i uprkos rješenja Federalne uprave inspekcije koj je na terenu utvrdila da nema uslova za isplatu podsticaja. Poznato joj je takođe da su prvostepena rješenja bila izrazito lošeg kvaliteta, bez obrazloženja, na šta je ukazivala Stipi Šakiću, ali ništa se nije promijenilo.

Svjedok **Veldin Polovina** posvjedočio je da Stipe Šakić zatražio od njega kao načelnika servisa za informacione poslove da ukine kompjutersku mrežu koja povezuje uposlenike radi lakše razmjene podataka, da bi nakon toga Stipe Šakić naručio instaliranje bežične mreže koja je Šakića povezila sa Josipim Jukićem i Anidom Udovčić, tako da ostali usposelici nisu imali pristup toj mreži. Bio je prisutan kada je Stipe Šakić zatražio od šefice pravne službe Suade Mujkanović da u knjizi protokola ostavlja prazan prostor da bi se mogli zahtjevi iz predstojećeg mogli zavoditi unazad.

Svjedok **Kenan Karahasanović** posvjedočio je da je u vrijeme prije nego što su počeli pristizati pozivi po javnom pozivu za kapitalna ulaganja za upotrebu bila spremna

softverska aplikacija za obradu zahtjeva ko preglednijim, ali mu je Stipe Šakić rekao da postupak dodjele podsticaja.

Svjedok **Irma Kadrić** posvjedočila vadili iz koverata, a nisu se ni zavodili na protokolu, nego su se sa protokola nosili direktno komisiji.

Svjedok **Hanefija Topuz**, saslušan u tužilaštvu dana 21.10.2015 godine, radio je na poslovima šefa Odsjeka za poljoprivrednu politiku u Ministarstvu. Potvrdio je da su osumnjičeni Lijanović i Stipe Šakić odbili da primjene nacrt pravilnika koji je polovinom 2011. godine izradila stučna služba u čijoj nadležnosti je i bila izrada propisa. Da je Komisija za ostale podrške, a tu spadaju i podrške izvozu, radila bez protokoliranih predmeta, bez spiska, da je na Javnom pozivu pisalo da se koverete ne otvaraju. Komisija je radila bez spiska predmeta, predmeti nisu protokolirani, a stajali su u ormaru kod Čamdžić Suada, savjetnika Ministra. Uslovi podsticaja i podsticajna cijena određivani Javnim pozivom, a to mora biti regulisano Pravilnikom.

Svjedokinja **Mašić Šejla** je rješenjem bila postavljana za daje tehničku podršku Komisiji za rješavanja po zahtjevima za podršku kapitalnim ulaganjima, ali joj je, kako kazuje, Stipe Šakić rekao da ne dolazi na sastanke komisije, pa ona istim nije ni prisustvovala.

Svjedoci **Josip Jukić** **Bešćo Alibegović** (dokaz 66 i 67) potvrđuju ovakve naiode Mašić Šejle. Nadalje svjedoče da im je osumnjičeni Lijanović, uprkos tome što su kao članovi komisije za rješavanje po zahtjevima povodom kapitalnih ulaganja, tražili da se zahtjevi rješavaju hronoški i sistematski, ministar naložio da se predmeti iz zatvorenih koverata vade i rješavaju selektivno, po izboru Stipe Šakića.

Svjedok **Križanac Snježana**, na zapisniku kod tužilaštva od 23.11.2015. godine, posvjedočila da je radila u Odsjeku za direktna plaćanja. Navodi da je u 2014 godini ukazivala na neprimjerenu visinu podsticaja za proizvodnju sadnog materijala i proizvodnju gljiva, jer je isti deset puta uvećan u odnosu na 2012.godine (u 2012. - 0,05 KM, a u 2014 - 0,50 KM). Pozvana je na sastanak kod Lijanovića, na kome je bio i Šakić, gdje joj je rečeno da njih dvojica stoje iza svakog naloga za isplatu tih podsticaja. Odbila je postupa, iako joj je to u više navrata naloženo od strane osumnjičenog Lijanovića, nakon čega su od nje ti predmeti izuzeti. Navodi, da se od nje tražilo da rješava samo po izabranim predmetima, a ne hronološki, po datumu prijema zahtjeva.

Svjedok **Tina Orahovac**, na zapisniku u tužilaštvu je dana 07.12.2015.godine, posvjedočila da je kao član tima za nadzor, obilazila klijente na području TK, tokom 2013 godinu po podsticajima za kapitalna ulaganja. Kontrole su vršene tek nakon isplate kompletnog novčanog iznosa, a svjedokinja, kao članu tima, nisu bili poznati čak ni uslovi odobravanja podsticaja.

Svjedok **Nasiha Biberović**, saslušana u tužilaštvu dana 19.10.2015. godine, revizor u Uredu za reviziju institucija FBiH. Vršila je finansijsku reviziju Ministarstva poljoprivrede. Tokom kontrole nailazila je na otpor i pritiske od strane pojedinih rukovodećih službenika. Od strane Ministra i njegovih savjetnika uposlenicima je rečeno da sa njom ne razgovoraju. Uočila je, što je konstatovala u izvještaju, da je tek u javnom pozivu određena podsticajna cijena za izvoz, što je trebalo biti određeno u Pravilniku. Takođe je utvrđeno da su zahtjevi za podršku kapitalnim ulaganjima bili smješteni u kancelariji kod Stipe Šakića, da su joj članova komisije saopštili da su se predmeti uzimali u rad selektivno, sa hrpe, bez redoslijeda, i da je u radu zaobilažena nadležna služba – Sektor za direktna plaćanja. U Izvještaju Ureda za reviziju institucija u FBiH br

03-8/13 od 31.12. 2012. godine, koji je završen se da je od 1.128 zahtijeva ostalo neobrađeno

CIN

Svjedok **Ivica Mladina** bio je prekontrolu isplate podsticaja u oblasti kapitalnih ulaganja. Radna grupa formirana je polovinom 2012. godine, po nalogu Vlade Premijera Nikšića, zbog učestalih pritužbi na način dodjela sredstava. Kako svjedoči, Radna grupa je utvrdila niz kardinalnih nepravilnosti u postupku dodjele podsticaja: predmeti nisu zavedeni u knjige protokola, nije postojala jedinstvena evidencija prispjelih zahtijeva, predmeti su rješavani selektivno, a ne po hronologiji prispjeća. Od ukupnog broja od 1.123 prispjela zahtijeva, njih 840 nije uopšte obrađeno u momentu kontrole, a sva su sredstva bila utrošena. Isplate su vršene suprotno odredbi člana člana 10. stav 3. Zakona o novčanim potporama u poljoprivredi i ruralnom razvitku (Sl. novine F BiH 34/05), koji predviđa da će se, u slučaju da su raspoloživa sredstva za tu vrstu podsticaja manja od ukupnog iznosa opravdanih zahtijeva, podsticaji za svakog pojedinačnog aplikanta umanjiti u onoj mjeri u kojoj su budžetska sredstva manja od sredstava koji se potražuju po zahtjevima.

Međutim, Ministarstvo se, pod rukovodstvom osumnjičenog Lijanovića, nije držalo ove zakonske odredbe koja nalaže proporcionalnu isplatu podsticaja, nego se odlučilo da kroz obradu i isplatu svega 149 zahtijeva utroši sva predviđena sredstva od 16.587.888 KM.

Svjedok potom detaljno opisuje kakvi su sve oblici pritisaka i prijetnji primjenjeni prema njemu, kao predsjedniku Radne grupe koja je kontrolisala rad Ministarstva na predmetima podsticaja za kapitalna ulaganja. Kako navodi, nakon završetka izvještaja, nepoznata osoba zaprijetila mu je vatrenim oružjem u centru Sarajeva. Stipe Šakić, takođe i član Radne grupe, nudio korist riječima “šta bi ti falilo da imaš kuću na moru”, sve pod uslovom da izvještaj ne dospije u javnost.

Svjedok **Nermin Nikšić** u inkriminsanom periodu bio je premijer Vlade Federacije. Obrazložio je razloge formiranja radne grupe, kao i saznanjima povodom pritisaka i prijetnji upućenih Ivici Mladini.

Svjedok **Edin Ajanović** detaljno opisao strukturu, raspored uloga i način funkcionisanje kriminalnog udruženja čiji je član bio od ljeta 2012. godine. Na sastancima u Ministarstvu, kod osumnjičenog Lijanovića, kojima je obavezno prisustvovao i osumnjičeni Stipe Šakić, Lijanović je, kako kazuje, odredio da su Suad Čamdžić, Mersed Šerifović i Edin Ajanović zaduženi za područje TK. Zadatak im je da stupaju u vezu sa potencijalnim aplikantima, da od njih zatraže obećanja povratiti polovinu novca, kao uslova za dobijanje podsticaja, da aplikantima za kapitalna ulaganja objasne da procjene sudskih vještaka trebaju biti što veće, da su obročne isplate uvedene 2012. godine da bi se onemogućila isplata onim korisnicima koji ne poštuju dogovor o vraćanju polovine novca. Svjedok je, u skladu sa takvim planom, lično preuzimao novac Mujčević Dževada, Zejčirović Mevludina i Salihović Huseina, i podom ih predavao Šerifović Mersedu. U dva navrata prisustvovao je primopredaji tako pribavljenog novca između Šerifovića i Lijanovića. Poznato mu je da je Federalna uprava inspekcija naložila Zejčirović Mevludinu povrat isplaćenog novca, zbog čega se Zejčirović sastao sa Lijanovićem u Hotelu Tuzla.

Svjedok **Zejčirović Mevludin** posvjedočio je da je njegov sin Nedim dobio podsticaj po osnovu kapitalnih ulaganja, te da je 60% tog novca predao Edinu Ajanoviću po prethodnom dogovoru. Nakon godinu dana Federalna uprava inspekcija mu

je nakon izvršene kontrole naložila povrat. Ajanović otišao na sastanak sa Lijanovićem i rekao da pronađe vještaka koji će potvrditi učinio. Obratio se vještaku Trufković G. i potvrdila nalaz prethodnog vještaka.

Svjedok **Goradana Trifković** potvrđuje da nakon prethodnih kontakata sa Zejčirović Mevludinom sklopila ugovor sa Ministarstvom, nakon čega je Ministarstvu dostavila svoj nalaz i mišljenje a da prethodno nije vršila nikakve provjere.

Svjedok **Edvin Šarić**, uposlenik Ministarstva, kao dipl.pravnik, postupao je u drugostepenom postupku po žalbama korisnika podsticaja. Sjeća se da je u dva navrata odio žalbu Zejčirović nedima kao neosnovanu, pa je rješenje kojim se žalba uvažava na kraju izraženu u kabinetu ministra Lijanovića. On, jednako kao i šefica pravne službe, proivili su se uvažavanju žalbe, o čemu su sačinjavali i službene zabilješka.

Svjedok **Dajana Zimonjić Bošnjak**, na zapisniku kod FUP Sarajevo, od 11.11.2015.godine, FUP, navodi da je radila u Sektoru za pravne poslove, vodila drugostepene postupke po žalbama klijenta na rješenja FUZIP. Ministar Lijanović im je direktno naložio da se ubrzaju postupci po žalbama i da se brže donose Rješenja, i to u predmetima koji se odnose na podsticaje za kapitala ulaganja u kojima su prve rate već isplaćene. Naložio im je da postupaju u skladu sa nalazima vještaka kojeg angažuje Ministarstvo. Stipe Šakić i Josip Jukić od nje su tražili mišljenje da li je Ministarstvo u obavezi da postupa o inspekcijskim obavijestima o neispunjavanju uslova za dodjelu podsticaja. Pootom je dobila pismeni nalog od Lijanovića da izradi rješenja u preostalim predmeta za koje je inspekcija utvrdila da ne ispunjavaju uslove, a koji se odnose na kapitalna ulaganja. U 2015 godini naređeno joj je da se određeni predmeti, koji se odnose na poticaje za mljeko, moraju pozitivno riješiti.

Svjedoci **Uzejrović Nedžad i Ribić Džemal**, potvrđuju ulogu Ajanović Edina u kriminalnoj strukturi udruženja koje je formirao osumnjičeni Lijanović.

Svjedok **Selimović Suad**, na zapisnik kod tužilaštva, progovori je detaljno o složenim pripremnim radnjama organizacionog karaktera, naime, o stvaranju uslova za potonje djelovanje kriminalnog udruženja u čijim okvirima su osumnjičeni srađivali više od tri godine. Još u julu 2011. godine, u vrijeme kada se još nije bio ni ustanovljen podsticaj za izvoz šljive, u prostorijama Ministarstva u Sarajevu, na sastanku kod osumnjičenog Lijanovića, Grupacija izvoznika šljive iz TK predložila je da se izvoznici šljive – po prvi put – uvede subvencija od 0,10 KM po svakom izvezenom kilogramu šljive. Kao razlog su navedene zaštitne mjere Evropske unije koje su domaće izvoznike dovele u nepovoljnu situaciju. Po mišljenju predstavnika Grupacije predložena subvencija bila bi dovoljna da anulira nepovoljne učinke uvedenih prelevmana od strane EU. Prethodno su Ministarstvu uputili dopis, priložen kao dokaz, u kojem su predložili da podsticaj bude na nivou od 0,10 KM/kg.

Međutim, osumnjičeni Lijanović po Javnom pozivu za 2011. godine, odobrava podsticaj u dvostrukom iznosu, dakle, u situaciji i inače nedovoljnih i krajnje ograničenih budžetskih sredstava, ministar ide preko zahtijeva izvoznika. Izvoznici će uskoro saznati da to nije učinjeno zbog toga da im se pomogne, nego isključivo zbog toga da bi se tim potezom otvorio prostor za manipulacije i lično bogaćenje kriminalnog udruženja, koje je osumnjičeni Lijanović u tu svrhu formirao. Ideja organizatora udruženja bila je ta da izvoznici dobiju onoliko koliko su tražili, a da osumnjičeni zatraže „povrat viška“

doznačenih sredstava podsticaja u korist o Narodne stranke radom za boljitak, čiji je do se pokazalo, strategija je bila uspješna. Izvo tada nisu ni dobijali, i upozoreni od strane dobiti ni aktuelni podsticaj, a pogotovo ne podsticaje u narednim godinama, te iznađeni količinom kriminalne upornosti osumnjičenih, uglavnom su bez većih otpora pristajali na postavljeni uslov. O tome, su posvjedočili Selimović Sulejman, Uzejrović Nedžad, Šaldić Ahmet, Delibajrić Fahrudin, Hublić Ahmet, Hećimović Amir, Mujčinović Nedžad, a naročito svjedoci Mujić Dževad, Sinanović Esad i Unkić Nedžad, kada ukazuju ukazuju upravo na ovu specifičnu okolnost, naime da su im nepoznata lica iz Ministarstva telefonom naglasila kako su dobili podsticaj u dvostrukom iznosu, a svjedoci i priznaju da su zaista bili iznenađeni visinom podsticaja jer su očekivali da on bude na razini od 0,10 KM/kg. Osim toga, kada su se odlučili da pristanu na postavljeni uslov, imali su u vidu da u slučaju nesaradnje neće dobiti podsticaje u narednim godinama.

Svedoci **Šaldić Ahmet, Taslidžić Mirsad, Huskić Sead, Ibrahimović Senad, Tutmić Abdulah, Mostarlić Adem, Ibrahim Lemeš, Kerim Džinić, Čeman Jasmin**, svjedoče o obrascu ponašanja članova kriminalnog odruženja na području TK, ali i na području drugih kantona Federacije.

Svjedok **Sokolović Damir** iz Gračanice objasnio je prvo kako je kroz poslovnu sradanju nastao dug osumnjičenog Jerka Lijanovića prema njegovom ocu i njemu, a potom je i o dogovoru između njega i osumnjičenog Lijanovića. Lijanović mu je obećao da će mu vratiti dug putem manipulacije sa dodjelom podsticaja i to tako što će donošenje rješenja usloviti povratom dijela sredstava. Predao mu je spisak aplikacija sa područja Gračanice, Gradačca i Doboj Istoka. Nakon što je rečenu ponudu prenio Avdić Meši iz Gračanice, koji je aplicirao za subvenciju u oblasti kapitalnih ulaganja, odveo ga je i u Sarajevo na sastanak sa osumnjičenim Lijanovićem. Sokolović potvrđuje takođe da se sa Lijanovićevim prijedlozima o povratu polovice dobijenih sredstva obraćao i Habibović Omeru iz Gračanice i Fadilu Hadžiću iz Doboj Istoka, koji su takođe aplicirali za sufinansiranje u oblasti kapitalnih ulaganja. Prednje potvrđuju svjedoci **Stjepanović Nikola, Avdić Meša, Habibović Omer i Fadil Hadžić**.

Svjedok **Selimović Sulejman** posvjedočio je o pripremnim radnjama poduzetim od strane osumnjičenog Lijanovića, ali potom i o radnjama izvršenja, navodeći da ga je telefonom pozvao osumnjičeni Lijanović, u svojstvu ministra, iako ga nije lično poznavao, i saopštio mu „radosnu vijest“ o predstojećem uvođenju podsticaja za izvoz šljive, obavijestivši ga istovremeno da će ga po tom pitanju, u njegovo ime, kontaktirati ubuduće njegov savjetnik i čovjek od povjerenja Čamdžić Suad. Čamdžić je zaista i kontaktirao svjedoka, ali mu je, kao savjetnik i osoba od povjerenja Ministra Lijanovića, rekao da je uslov za dobijanja podsticaja povrat polovice dobijenih podsticaja, pa je Selimović povodom četiri dobijena podsticaja po tri javna poziva, u naredne tri godine čovjeku od ministrovog povjerenja „vratio“ državnog novca u iznosu od ukupno 283.000 KM.

Svjedok **Kurgaš Refik** ukazuje na isti *modus operandi* kao i prethodni svjedok kada kaže da ga pozvao telefonom osumnjičeni Lijanović, u svojstvu ministra, kojeg nije lično poznavao, pozvavši ga na sastanak u Holiday Inn, ali Lijanović nije došao, nego ga

je telefonom uputio na njegovog savjetnika. On je u razgovoru sa Kurgašom ovome objasnio da nije valjana, ali da će ministar „stisnuti“ i ukoliko im Kurgaš isplati 75.000 KM u guto dobio.

Svjedok **Sejdić Ahmet** posvjedočio je kako je osumnjičeni Šerifović Mersed, kao član udruženja, vraćajući se s ljetovanja, navratio u njegov ured i predao mu rješenje Ministarstva o odobrenim podsticajima, o čemu Sejdić u tom momentu još uvijek nije bio službeno upoznat, što ukazuje na čvrstu povezanost i koordiniranost članova udruženja sa njegovim organizatorom, pa se analizom iskaza naprijed pomenutih svjedoka, kao i dovodenjem istih u međusobnu vezu, izvodi se nesumnjiv zaključak o načinu na koji je osumnjičeni Lijanović određivao pravce djelovanja članova udruženja, pri čemu je očigledno da je zakonska ovlaštenja koja su mu bila povjerana, kao i federalna institucija kojom je rukovodio, koristio sa izravnom namjerom, zajedno sa članovima udruženja, kao izvor moći i sredstvo pritiska radi ostvarivanja kriminalnih privatnih ciljeva.

Ako se rečeno dovede u vezu sa iskazom svjedoka **Hećimović Amira** koji opisuje kako su mu se, nakon što je odbio da isplati polovicu sredstava Čamdžiću i Šerifoviću, sa prikrivenog broja telefonom obraćale njemu nepoznate osobe iz Ministarstva poljoprivrede, jednako kao što su se nepoznate osobe obraćala i Mujić Dževadu, Sinanović Esadu i Unkić Nedžad, a i Huskić Seadu, onda se nesumnjivo zaključuje o postojanju dobro organizovanog kriminalnog kolektiviteta iza koga je stajao osumnjičeni Lijanović.

Slijedom iznesenog tužilaštvo nalazi da priloženi dokazi potvrđuju postojanje osnovane sumnje za **krivično djelo opisano pod tačkom A) optužnice**, naime, da je osumnjičeni Lijanović svjesno i htijući udružio više lica radi vršenja krivičnog djela zloupotrebe službenog položaja u formi iskorištavanja ovlaštenja, a sve radi pribavljanja imovinske koristi u iznosu većem od 50.000 KM, dok su članovi udruženja Čamdžić Suad, Mersed Šerifović i Stipe Šakić svjesno i htijući postali članovi takvog udruženja, čineći sve da pomagačkim radnjama doprinesu iskorištavanju službenog položaja od strane osumnjičenog Lijanovića, a radi pribavljanja imovinske koristi veće od 50.000 KM.

Takav zaključak proističe, kako je to prethodno obrazloženo, ne samo iz činjenice da je organizator udruženja, zajedno sa Stipom Šakićem, obavio normativne i organizacione pripreme u instituciji Federalnog ministarstva poljoprivrede kojoj je bio na čelu, o čemu su posvjedočili uposlenici Ministarstva, nego i temeljem svjedočenja čitavog niza svjedoka, a naročito Edina Ajanovića, Mevdludina Zejčirovića, Edvina Šarića i Dijane Zimonjić, koji imaju direktna i neposredna saznanja o kriminalnim radnjama osumnjičenog Lijanovića i njegovih, saradnika-članova kriminalnog udruženja. Lijanović je, kako je pokazano, u većem broju slučajeva prvi neposredno stupao u kontakt sa potencijalnim korisnicima podsticaja, potom ih uputivši na svoje ljude od povjerenja.

O rečenom svjedoči i veliki broj radnji izvršenja poduzetih u periodu od tri godine pri čemu je pribavljena imovinska korist od preko 760.000 KM. Saslušani svjedoci potvrdili da su podsticaji odobravani i isplaćivani samo u slučaju prihvatanja kriminalnih

uslova, dok u preostalim slučajevima nisu i grupe, osumnjičeni Lijanović, donosio sv rukovodeći se pri tome isključivo kriminalni

CIN

Tačka B) optužnice

Opšti pritvorski razlozi povezani sa krivičnim djelima opisanim *u tački B) optužnice, kojom se osumnjičenima stavlja na teret izvršenje krivičnog djela – Zloupotreba službenog položaja ili ovlaštenja – iz člana 383. stav 3. u vezi sa članom 1. KZ F BiH*, proističu iz zapisnika o iskazima svjedoka i dokazne dokumentacije, priloženih uz optužnicu.

1) Da su osumnjičeni **Jerko Ivanković Lijanović** i osumnjičeni **Suad Čamdžić** počinili krivično djelo – Zloupotreba službenih položaja ili ovlaštenja – opisano u tački **B.1.** optužnice, proističe iz izjave svjedoka **Selimović Sulejmana** i prateće materijalne dokumentacije. **Selimović** je vlasnik privrednog društva „Voćar piramida“ d.o.o. Visoko, a od 2013. godine i društva „Expo Voće“ d.o.o. Gradačac, koja se bave izvozom voća. Krajem 2011. godine pozvao ga je osumnjičeni Lijanović, koga nije poznao, i obavjestio ga da će biti objavljen Javni poziv za izvoz šljive, uputivši ga na daljnju komunikaciju sa Čamdžić Suadom. Kada se svjedok potom sastao sa Čamdžićem u restoranu „Kulin dvor“, ovaj mu je saopštio da je uslov za dobijanje podsticaja povrat polovice odobrenih sredstava, na koji uslov je Selimović pristao. Kada su sredstva uplaćena na račun društva, Čamdžić ga je podsjetio na preuzetu „obavezu“. U restoranu „Kulin dvor“ predao je Čamdžiću iznos od 63.865,00 KM, odnosno polovinu uplaćenih sredstava po javnom pozivu iz 2011. godine, nakon čega se isti postupak ponovio i za podsticaje iz 2012. i 2013. godine. U 2013. godini, za podsticaj iz 2012. godine, predao je 73.693,00 KM, a novac je nosio u tri navrata, jer mu je podsticaj ispaćen u tri tranše. Početkom 2014. godini uplaćen mu je podsticaj za izvoz u 2013. godini i to za oba društva u ukupnom iznosu u 322.427,56 KM, pa je Čamdžiću u 2014. godini predao iznos od 161.213,00 KM. Dakle, čim bi osumnjičeni Lijanović donio rješenje kojim se svjedoku odobrava podsticaj za izvoz šljive, te kada sredstva budu uplaćena na račun, svjedok bi dobio poziv od Čamdžića koji mu saopštava gdje treba donijeti novac. Svjedok je, radeći po uputama, novac pakovao u kovertu i predavao ga lično Čamdžiću u restoranu Kulin dvor, dok je 2014. godine, po Čamdžićevim uputama, to je učinio ispred restorana „Amerika“ u Kladnju.

Iz priložene materijalne dokumentacije, izuzete iz Ministarstva proističe da su društvima „Voćar Piramida“ d.o.o. Visoko i „Expo Voće“ rješenjima donesnim od strane Ministra Lijanovića odobrena novčana sredstva za sufinansiranje izvoza šljive, a po Javnim pozivima objavljenim od strane Ministra, i to za navedene tri godine, a izvodi iz trezorskih aplikacija potvrđuju da su na račun firme „Voćar Piramida“ d.o.o. Visoko i „Expo Voće“ d.o.o. Gradačac uplaćena rješenjima odobrena novčana sredstva.

2) Osnovana sumnja da su osumnjičeni **Lijanović i Čamdžić** počinili krivično djelo opisano u tački **B 2.** optužnice proističe iz iskaza svjedoka Kurgaš Refika koji navodi da je u 2008. godini pravno lice „Brovis“, d.o.o. čiji je on suosnivač, apliciralo na Javni poziv objavljen od strane Ministarstva, ali je njegov zahtjev odbije. Povodom

njegove tužbe sud je ukinuo rješenje i na Ministarstva utvrdila da „Brovis“ ispunjav ministarstvo donese rješenje kojim se odobri 2013 godine na telefon pozvao osumnjičer lično poznavao, pozvavši ga na sastanak u Holiday Inn, na koji sastanak Lijanović nije došao, pravdajući se zauzetostom, zbog čega ga je telefonom uputio na njegovog savjetnika i čovjeka od povjerenja Čamdžić Suada, sa kojim može otvoreno o svemu razgovarati. Čamdžić mu je na razgovoru u hotelu Holiday Inn objasnio šemu: svjedokova dokumentacija navodno nije valjana, ali ministar će „stisnuti“ i odobriti sredstva od 150.000,00KM podsticaja, ukoliko im Kurgaš prethodno isplati 75.000 KM u gotovini. Svjedok je burno negodovao, zbog čega se u narednim danima sastao sa Lijanovićem, upitavši ga zašto mu šalje tog čovjeka, misleći na Čamdžića, da od njega „traži pare“, na šta je Lijanović samo zatražio dokumentaciju vezanu za podsticaj, ali nikada nije donio rješenje.

3 i 4) Osnovana sumnja da su osumnjičeni **Jerko Ivanković Lijanović, Čamdžić Suad i Mersed Šerifović** počinili krivično djelo opisano u tački **B. 3 i 5.** optužnice, proističe iz iskaza svjedoka Hećimović Amira, datog u prostorijama KT TK-a dana 25.08.2014.godine. Svjedok je osnivač privrednog društva „Džerikom“ d.o.o. Gradačac, koje se bavi izvozom voća i povrća. U drugoj povini 2011. godine u Gradačac su došli Mersed Šerifović, koji mu je poznat kao osoba iz Narodne stranke radom za boljitak, i Čamdžić Suad. Razgovarali su o isplatu podsticaja u kancelariji njegovog druga Mehmeda Mulaomerovića. Osumnjičeni su ga upitali da li je zainteresovan za dobijanje podsticaja za izvoz šljive, pod uslovom da po dobijanju novca njima „vrati“ polovinu uplaćenih sredstva. Obavijestili su ga i da će Javni poziv biti objavljen, što se i desilo, s tim da je rok za dostavljanje ponude bio veoma kratak. Krajem 2011 godine dobio je novac, nakon čega je pozivan sa istog broja sa kojeg su ga pozivali Čamdžić i Šerifović, ali nije odgovarao na pozive pošto nije želio dijeliti novac.

U 2012 godini dobio je rješenje kojim mu se odbrava podsticaj u iznosu od 50.000,00 KM, ali mu taj podsticaj nije isplaćen. U 2013. godini ponovno aplicirao na Javni poziv i dobio rješenje kojim mu se za tu godinu odobrava podsticaj u iznosu od 80.000,00 KM, ali mu ni taj iznos nije isplaćen. Početkom 2014. godine dobio je poziv sa prikrivenog broja. Nepoznata osoba, rekavši da zove iz Ministarstva poljoprivrede, poručila mu je da će mu podsticaj od 50.000 KM biti uplaćen i ako pristane da vrati polovicu novca, na šta je Hećimović pristao, pa kada mu pomenuti iznos doznačen nepoznata osobe pozvala ga je da se povodom isplate sastane u kafani na benzinskoj pumpi Ormanice, što je Hećimović i učinio isplativši toj muškoj osobi iznos od 25.000 KM. Na osnovu naglaske svjedok cijeni da se radilo o osobi iz Hercegovine. Tom prilikom osoba mu je rekla da može „završiti“ i uplatu podsticaja za 2014. Godinu, i da bi mu sredstva mogla biti uplaćena za 10 dana, ako obeća da će i od tog iznosa vratiti pola novca. Svjedok je rekao da pristaje, ali, kada je novac doznačen, odbio je isplatu uprkos tome što je stalno pozivan sa prikrivenog broja.

Svjedok Mulaomerović Mehmed, potvrđuje da je Hećimović Amir u njegovoj kancelariji razgovarao dvojicom njemu nepoznatih lica kao i da se razgovor vodio o podsticajima za izvoz šljive, te da mu je Amir rekao da mu ti ljudi mogu „srediti“ da naplati novac za poljoprivredni podsticaj.

Iz priložene materijalne dokumentacije pravnom licu „Džerikom“ d.o.o. rješenjem odobrena novčana sredstva za sufinansiranje po Javnim pozivima objavljenim od strane Ministra, a izvodi iz trezorskih aplikacija potvrđuju da su na račun firme „Džerikom“ d.o.o. Gradačac uplaćena rješenjima odobrena novčana sredstva.

5) Osnovana sumnje da je osumnjičeni **Jerko Ivanković Lijanović, Mersed Šerifović i Čamdžić Suad** učinili krivično djelo opisano u tački **B. 5** optužnice proizlazi iz saglasnih iskaza svjedoka Hublić Ahmeta i Delibajrić Fahurdina, datih u KT TK. Oni su zajedno sa još pet lica osnovali pravno lice „Kornišon Bosnia“ d.o.o. Kalesija preko koga su radili izvoz poljoprivrednih proizvoda iz Federacije, dok su preko ZZ „Voćar“ Zvornik radili izvoz poljoprivrednih proizvoda sa područja RS. Krajem 2011 godne saznali su da je Federalno ministarstvo poljoprivrede raspisalo javni poziv za izvoz krastavaca. Bili su začuđeni i obradovani stopom podsticaja od 0,20 KM/kg, budući da se do tada ta vrsta podsticaja nije ni isplaćivala. Nakon što je dostavljeno rješenje na ime društva „Kornišon Bosnia“, kojim Ministarstvo odobrava podsticaj u iznosu od 210.000,00 KM, pozvani su na sastanak od strane Mersed Šerifovića. Do sastanka je došlo u restoranu „Dramar“, u Tuzli, na kojem je pored Šerifovića bio prisutan i Čamdžić Suad koji je raspolagao dokumentacijom iz koje je bilo vidljivo koliki su izvoza ostvarili. Nakon što je utvrdio koliki su podsticaj ostvarili rekao je „od toga je pola naše“, a potom je a zaslону svog telefona pokazao u fening tačan iznos koji je potrebno dati, napominjući da je tu poruku dobio od „šefa“. Svjedoci su pristali na postavljene uslove jer im je i polovica sredstava bila značajna za nastavak poslovanja. Dogovorili su se da će novac izvući kroz dividende iz preduzeća „Kornišon Bosnia“. Nakon uplate novca Šerifovića ih je podsjetio na „obavezu vraćanja“ novca. Predavali su mu novac u iznosima od po 10.000,00 KM do 20.000,00 KM, zavisno od toga koliko su mogli prikupiti, odnosili su mu ga na lokacije koje je on određivao, sve dok mu nisu predali 108.000 KM, odnosno, polovicu uplaćenih sredstava. Isto se ponovilo u 2013. godini kada im je odobren podsticaj za izvoz krastavaca po pozivu iz 2012. godine. Od dobijenih 160.000,00 KM, Šerifoviću su predali 80.000,00 KM. Za izvoz ostvaren u 2013. godini, odobreno im je 350.000,00 KM, ali, kada ih je Šerifovića iznova pozvao na sastanak, krajem 2014 godine, odbili mu predaju polovinu odobrenog iznosa, pa do današnjeg dana nisu ni dobili podsticaj. Nadalje, kako je već rečeno, svjedoci saglasno navode da su Lijanović i Šerifović krajem 2012 godine došli u obilazak njihovog objekta u izgradnji. Lijanović je tada predložio Delibajriću da vrijednost pogona u Glumini putem procjene vještaka udvostruči sa četiri na osam miliona KM, da bi se na taj način stvorili uslovi za odobravanje povećanog iznosa podsticaja, te ih uputio da i dalje budu u kontaktu sa Šerifovićem.

Iz iskaza *svjedoka Rizaha Nasupovića* direktora pravnog lica „Kornišon Bosnia“ d.o.o. Kalesija, proističe da je su ga Delibajrić i Hublić, a nakon što je dostavljeno rješenje kojim se odobrava podsticaj, obavijestili da se mora vratiti pola od odobrenog iznosa. Rečeno mu je da će se podizanje novca izvrši putem isplate dividende, pa je on isplate sa računa društva knjižio kao dividene i novac uglavnom predavao Hubliću, napominjući da se to dešavalo u periodu od 2012. do 2014. godine.

Iz priložene materijalne dokumentacije pravnom licu „Kornišon Bosnia“ d.o.o. Kalesija Lijanovića odobrena novčana sredstva za sufinansiranje projekata u 2013 godini, a po Javnim pozivima objavljenim od strane Ministarstva trezorskih aplikacija potvrđuju da su na račun firme „Kornišon Bosnia“ d.o.o. Kalesija u 2012, 2013 i 2014 godini uplaćena sredstva.

6) Osnovana sumnje da su osumnjičeni **Jerko Ivanković Lijanović, Mersed Šerifović i Edin Ajanović** učinili krivično djelo opisano u tački **B. 6** optužnice proizlazi iz iskaza svjedoka Sejdić Ahmeta. Svjedok je osnivač privrednog društva „Kuća prirode“ d.o.o. Kakanj sa podružnicom na Ilidži, čija je djelatnost proizvodnja voćnih sokova. U 2011. godini izvršio je nabavku opreme i investirao u poslovni prostor. Saznavši za Javni poziv za kapitalna ulaganja, preko svog poslovnog partnera je stupio u kontakt sa Šerifović Mersedom za kojeg mu je rečeno da će mu popuniti aplikaciju za javni poziv. Sa Šerifovićem se sreo u Tuzli, pa nakon što se Šerifović raspitao o svjedokovoj djelatnosti, uputio ga je na Edina Ajanovića, kao eksperta za popunjavanje aplikacija koje „prolaze“, rekavši da cijena te usluge zavisi od vrijednosti investicije. Svjedok potom navodi da je kod Ajanovića dolazio tri puta, u Tuzlu, u prostorije Kantonalnog ministarstva, radi popunjavanja aplikacije i pripremanja potrebne dokumentacije. Ajanović je potom njegovu dokumentaciju poslao u Sarajevo, uputivši ga da plaćanje usluge oko popunjavanja aplikacije završi sa Šerifovićem. Svjedoka je zatim na razgovor pozvao Stipe Šakić, uposlenika Ministarstva poljoprivrede, rekavši mu da upotpuni dokumentaciju, a neposredno potom ga iznova poziva Šerifović predloživši mu da nabaviti fiktivne fakture za opremu kako bi uvećao vrijednost investicije za mašine, na što on nije pristao. Tek nakon toga Šakić ga je pozvao da potpiše aplikaciju. Početkom augusta 2012 godine, Šerifović je banuo kod njega, u sjedište njegove firme na Ilidži, predočivši mu dva rješenja Ministarstva kojim mu se odobravaju podsticaji, za koja Sejdić još nije znao. Rekao mu je da su njegovi predmeti pozitivno riješeni, a on će svoje primjerke rješenja dobiti službenim putem. Od svjedoka je odmah zatražio isplatu iznosa od 10.000,00 KM. Svjedok je pomislio da je u pitanju naknada za popunjavanje aplikacije, ali mu je za takvu uslugu to bio prevelik iznos, pa kada je negodovao, Šerifović mu je rekao: „pa dobio si 115.000 KM“. Svjedok je posudio novac i pedao Šerifoviću koje je za to vrijeme čekao na novac u njegovoj kancelariji. Nakon uplate prve tranša po oba rješenja, u iznosu od oko 45.000,00 KM, na poziv Šerifovića sastao se sa njim u Tuzli. Tada mu je Šerifović saopštio da mu od svake uplaćene tranše treba vratiti polovinu sredstava, na što je Sejdić negodovao govoreći mu da nije bio takav dogovor i da će stvar prijaviti policiji, da bi mu je Šerifović uzvratilo rekavši mu da razmisli jer mu odobrenje za rad izdaje Federalno ministarstvo poljoprivrede, kao i da će u slučaju nesaradnje morati vratiti i već uplaćena sredstva. Nakon toga je po uplati svake tranše donosio novac Šerifoviću u Tuzlu, sve dok mu nije isplatio polovinu od uplaćenih sredstava, odnosno oko 57.000,00 KM.

Svjedok Bračković Mugdim potvrđuje da je Sejdić Ahmetu u inkriminisanom periodu na Sejdićevo traženje posudio 32.000 Eu.

Iz priložene materijalne dokumentacije, proističe da je pravnom licu „Kuća prirode“ d.o.o. Kakanj rješenjem donesenim od strane Ministra Lijanovića odobrena novčana sredstva za kapitalna ulaganja, a po Javnim pozivima objavljenim od strane Ministarstva.

7) Osnovana sumnja da su osumnjičeni **Marine Gadže**, supuge pokojnog Zdravka izgradili su u mjestu Bučići farmu i nabavili 100.000,00 KM. Znala je da će suprug zatražiti podsticaj od Ministarstva poljoprivrede kao i da se povodom toga sreo sa Stipom Šakićem, koji mu je obećao isplatu podsticaja pod uslovom da njemu da pola tako dobijenog novca, ali i da skupi određeni broj lica koji bi glasali za Narodnu stranku radom za boljitak, na što je Zdravko i pristao. Od ministarstva su potom dobili rješenje kojim mu se odobrava podsticaj u iznosu od 74.000,00 KM. Suprug joj je rekao da mu je podsticaj u potpunosti uplaćen kao i da je vratio pola novca po ranijem dogovoru. Svjedokinji je poznato da su Stipe Šakić i Ivan Pandža dolazili kod njenog muža, a za Ivana Pandžu je čula da se spominje oko isplate podsticaja. Dalje navodi da joj je muž izvršio samoubistvo, te da je mišljenja da je to učinio radi finansijskih problema u kojima su se našli nakon što je Federalna uprava inspekcije nakon izvršene kontrole naložila njenom mužu povrat dobijenog podsticaja. O svemu više zna njihov kum Dario Zovko. Iz iskaza svjedoka **Daria Zovke** proističe da je on kum pokojnog Zdravke i da je većinu vremena provodio sa njim, te mu je tako poznato da su preko lica po nadimku „Takac“, a koji je zaposlen kod Lijanovića pokušali urgirati da Zdravko dobije podsticaj. Takac je Zdravkovu dokumentaciju odnio Stipi Šakiću da je pregleda, nakon čega su se njih dvojica sreli sa Stipom Šakićem koji je rekao Zdravki da će mu podsticaj biti odobren, ali da od ukupnog iznosa 50% ide njemu, na koji uslov je Zdravko pristao i dobio rješenje kojim mu se odobrava podsticaj u iznosu od 74.000,00 KM. Svjedok navodi da je Zdravka telefonom pozvao Šakić i rekao mu da je prva rata uplaćena, pa su Zdravko i on otišli do banke, nakon čega mu je Zdravko pokazao dvije kovertre rekavši mu da je novac raspodijelio po 14.000,00 KM, da bi potom Zdravko predao traženi novac Ivanu Pandži, kakao je to dogovorio sa Šakićem. Ali Šakić je pozvao Zdravka da bi mu prigovorio zato što Pandži nije predao kompletnu prvu ratu, na što mu je Zdravko odgovorio da nije bio takav dogovor i da će mu od svake rate, kako pristigne, dati po pola. Od svake uplaćene tranše Pandži je odnisiio pola dobijenog novca. Svjedoku je Zdravko rekao da se jednom prilikom sreo sa Stipom i da mu je on rekao da će morati vratiti iznos od 74.000,00 KM zbog inspekcija. Svjedok Dalibor Bogdan zv. Takac, posvjedočio je da je on doveo u vezu Stipu Šakića sa Zdravkom Gadžom, a svjedok Crnkić Ljubomir, policijski službenik iz Mostara, posvjedočio je da Zdravko tražio posudbu od 20.000 KM radi dobijanja poljoprivrednog podsticaja.

8) Osnovana sumnje da su osumnjičeni **Jerko Ivanković Lijanović i Stipe Šakić** učinili krivično djelo opisano u tački **B.8** optužnice, proizlazi iz iskaza svjedoka **Tonija Bošnjaka**. **Toni Bošnjak**, navodi da je podnio zahtjev za podršku kapitalnim ulaganjima, ali dvije godine nije dobio rješenje, da bi ga u ljeto 2014. godine, telefonom pozvao Nenad Rajić, član Stranke, pa je zajedno sa Alenom Smajićem i Nikicom Biletićem, otišao u Sarajvo gdje su se u kafani sastali sa Stipom Šakićem i Nenadom Rajićem. Šakić je pregledao njihovu dokumentaciju, rekao im da istu dopune i ponovo dođu u istu kafanu, što su on i Alen Smajić i učinili, da bi ga na tom sastanku Šakić upitao ga da li zna “recept” za dobijanje podsticajam a recept je takav da se njemu pola novca dobijenog podsticaja, na šta je on pristao. Nakon što mu je na račun doznačeno oko 50.000 KM, on je Nenadu Rajiću isplatio 20.000 KM kako je i dogovoreno, ali nakon toga mu je u kontrolu došla Federalna uprava inspekcija i naložila mu povrat dobijenog novca. Svjedoci Nikica Biletić i Alen Smajić posvjedočili su da su odlazili u Sarajevu sa

Tonijem Bošnjakom, a svjedok Alen Smaj
nakon dobijanja podsticaja "vratio" iznos od

9) Osnovana sumnja da su osum

Ajanović počinili krivično djelo opisano u tački **B 3.** optužnice, proizlazi iz iskaza svjedoka Nedžada Mujčinovića, datog u prostorijama KT TK-a dana 12.05.2015.godine, kao i prateće dokazne dokumentacije. Svjedok navodi da je osnivač društva „Agro-Mujčinović“ d.o.o Gradačac, koja se bavi poslovima izvoza voća, te da su izvoznici u 2011 godini imali problema oko izvoza voća u Njemačku, zbog čega su se organizovali u udruženje izvoznika šljive. Otišli su na sastanak kod osumnjičenog Lijanovića na kojem je bio prisutan i Čamdžić Suad, da bi poslije sastanka, u augustu mjesecu 2011 godine u sjedište njegove firme došli Čamdžić Suad, Šerifović Mersed i Edin Ajanović kako bi ga obavjestili da će uslijediti Javni poziv za podršku izvozu šljive, ali da bi izvoznici da bi dobili podsticaj, trebali njima vratiti dio novca, što on nije shvatio ozbiljno, misleći da ih treba „počastiti“ nekim simboličnim iznosom. Svjedok dalje opisuje kako ga je telefonom pozvao Ajanović i obavjestio ga da je Javni poziv objavljen i da na isti aplicira, što je on i učinio. Kada je dobio rješenje, kojim mu se odobrava podsticaj u iznosu od 205.391,80 KM, i kada su sredstva uplaćena, i nakon što je dio novca od podsticaja podijelio sa Latifović Ibrahimom koji je preko njegovog preduzeća vršio izvoz, Ajanovića mu je naložio da polovicu novca koji je on dobio odnese Čamdžić Suadu u restoran „Orion“, pa kako se radilo o iznosu od 32.000,00 KM, Mujčinović je negedovao rekavši Ajanoviću da je to previše, na što mu je on rekao da je takav dogovor i da tako svi daju, pa je on novaca u iznosu od 32.000,00 KM, umotan u papir, predao Čamdžiću u restoranu Orion.

Isto se dešavalo i sa podsticajem za izvoz šljive iz 2012 godine. O raspisivanju poziva svjedoka je upoznao Ajanović, pa kada dobio rješenje kojim mu se odobrava podsticaj u iznosu od 76.520,00 KM i kada je novac uplaćen na račun firme, Ajanović mu je nalažio da polovicu od uplaćenih sredstava donese njemu lično, što je svjedok i učinio, te mu novac u iznos od 38.000,00 KM predao u Čeliću, ispred Ajanovićeve kuće u naselju Brnjik.

U 2013 godini izvezio je preko svog privrednog društva, ali zajedno sa Hećimović Amirom. Zajedno su ostvarili podsticaj u iznosu od 237.384, 27 KM, a nakon što je sigao novac Ajanović mu je rekao da je stiglo da mu sada mora isplati i više od polovine naplaćenog podsticaja, odnosno oko 60 % , te da ako ne izvrši obavezu može imati problema, pa je svjedok predao 100.000,00 KM, što je više od polovice njegovog djela koji je iznosio oko 180.000 KM, nakon što je izvršio raspodjelu podsticaja sa Hećimović Amirom. Novac je i ovaj put predao Ajanoviću u naselju Brnjik, u Čeliću, ispred Ajanovićeve porodične kuće.

Pored podsticaja za izvoz šljive, svjedok navodi da je u 2012 godini aplicirao na Javni poziv za kapitalna ulaganja, o kojem je saznao opet od Ajanovića, koji mu je rekao kako je upoznat da on ima višegodišnje zasade voća pa da zato može ostvariti podsticaj za kapitalna ulaganja. Uputio ga je da mu je potreban nalaz sudskog vještaka koji će izvršiti procjenu ulaganja, uduće da nema računa, pa kada mu je odobren podsticaj u iznosu od 28.371, 15 KM, i kada mu je uplaćena prva tranša ponovo je pozvao Ajanović da vrati polovinu, napomenuvši mu da je to „naređenje odozgo“. Nakon uplate svaje pojedinačne tranše predavao je Ajanoviću novac u restoranu „Orion“.

Prednje potvrđuje svjedok Ajanović i svjedoci Ribić Džemal i Uzejirović Nedžad

Napominje da mu je početkom godin poziv. Rečeno mu je da pazi šta govori inspekcije. Smatra da iza tog poziva mogu stojati samo osobe kojima je dao novac. Nije se obraćao policiji jer se bojao za svoju i sigurnost svoje porodice.

Iz priložene materijalne dokumentacije, izuzete iz Ministarstva vidljivo je da su društvu „Agro Mujčinović“ d.o.o. i fizičkom licu Nedžadu Mujčinoviću, rješenjima donesnim od strane osumnjičenog Lijanovića odobrena novčana sredstva za sufinansiranje izvoza šljive i za kapitalna ulaganja, a po Javnim pozivima objavljenim od strane Ministra, i to za navedene tri godine, a izvodi iz trezorskih aplikacija potvrđuju da su na račun firme „Agro Mujčinović“ d.o.o. Gradačac i račun Nedžada Mujčinović uplaćena rješenjima odobrena novčana sredstva.

10) Osnovana sumnje da je osumnjičeni Jerko Ivanković Lijanović zajedno sa njemu poznatim lica učinio krivično djelo opisano u tački **B. 11.** optužnice, proističe iz iskaza svjedoka Unkić Nedžada i Sinanović Esada koji saglasno izjavljaju da je firma „AES trans“ d.o.o. Gradačac u 2011. godini radila izvoz šljive. Aplikirali su na Javni poziv za 2011. godinu, a imali su saznanja da će podsticaj biti 0,10 KM po kilogramu. Izvezli su 170 tona, očekujući da će dobiti 17.000,00 KM podsticaja. Nakon dostavljanja aplikacije, Unkić Nedžad je dobio poziv od muške osobe koji ga je upitala da li je spreman dati polovicu novca koja će im biti uplaćen, ali da će im biti uplaćeno duplo više od iznosa koji su trebali dobiti. Potom ga je ista osoba obavijestila da su sredstva uplaćena, pa sada treba vratiti polovinu, ali će se od ukupnog iznosa odbiti iznos poreza. Unkić ga je uputio Sinanović Esada, suvlasnika društva, pa kada su utvrdili da su sredstva od 34.000 KM zaista i doznačena, odlučili su da predaju traženi novčani iznos, pretpostavivši da podsticaj više neće dobiti ako se ne povinuju traženom uslovu. Potom je Sinanović Esad dobio poziv i dogovorio primopredaju novca na parking u „Banje Ilidža“ u Gradačcu. Novac je predao njemu nepoznatoj muškoj osobi koja je putničkim vozilom došla u društvu sa još jednom muškom osobom. Pretpostavlja da su te osobe iz Federalnog ministarstva poljoprivrede jer su samo oni znali koliko im je tačno odobreno novaca. Predao mu je iznos od 12.000,00 KM. Unkić i Sinanović dalje navode da u 2012 godini nisu aplicirali na javni poziv za izvoz šljive, revoltirani što su morali vratiti dio novca, ali su u 2013. godini ipak podnijeli zahtijev, i dobili rješenje, ali im novac nije isplaćen do 23.10.2014. godine, kada su davali iskaz.

Iz priložene materijalne dokumentacije, izuzete iz Ministarstva proističe da su pravnom licu „AES Trans“ d.o.o. rješenjima donesnim od strane Ministra Lijanovića odobrena novčana sredstva za sufinansiranje izvoza šljive u 2011, a po Javnim pozivima objavljenim od strane Ministra, a izvodi iz trezorskih aplikacija potvrđuju da su na račun firme „Aes Trans“ d.o.o. Gradačac uplaćena rješenjima odobrena novčana sredstva.

11) Osnovana sumnje da su osumnjičeni Jerko Ivanković Lijanović i njemu poznato lice učinili krivično djelo opisano u tački **B. 11.** optužnice proizlazi iz iskaza svjedoka Mujić Dževada i Mujić Ekrema. Svjedok Mujić Dževad je osnivač društva „M.DŽ. Comerc“ d.o.o. Gradačac, u 2011. godini izvezao 115 tona šljive, pa je nakon podnošenja zahtijeva dobio rješenje kojim mu se odobrava podsticaj u iznosu od 23.063,60 KM. Iznenadio se visinom iznosa jer je mislio da je podsticaj 0,10 KM/kg. da

2. Posebni pritvorski razlozi iz krivičnom postupku Federacije Bosne i H

a) Kada je riječ o koluzionoj opasnosti treba reći da se pritvorski razlozi iz člana 146. stav. 1. tačka b) odnose na sve osumnjičnike bez razlike, a ovo zbog toga što su osumnjičeni koordinirano djelovali u okvirima kriminalnog uduženja. To što je optužnica podignuta ne isključuje mogućnost određivanja pritvora, naime i nakon što su svjedoci već ispitani u istrazi. U konkretnom slučaju, po nalaženju tužilaštva, postoje naročite okolnosti koje ukazuju na bojazan da će osumnjičeni i u fazi glavnog pretresa ometati vođenje krivičnog postupka uticajem na svjedoke, saučesnike i pomagače. O tome se zaključuje se u prvom redu na temelju izjave svjedoka **Ivice Mladine**, što je potvrdio i **Nermin Nikšić**, bivši premijer Federalne Vlade. Svjedok Mladina detaljno opisuje kakvi su sve oblici ozbiljnih pritisaka i prijetnji primjenjivani prema njemu, kao predsjedniku Radne grupe, koja je kontrolisala rad Ministarstva na predmetima podsticaja za kapitalna ulaganja. Kako navodi, nakon završetka izvještaja, nepoznata osoba zaprijetila mu je vatrenim oružjem u centru Sarajeva, da bi mu potom veći broj lica, a naročito osumnjičeni Stipe Šakić, nudio korist riječima “šta bi ti falilo da imaš kuću na moru”, sve pod uslovom da izvještaj ne dospije u javnost. Potom su mu nepoznata lica ponudila visoku svotu novaca sa istom svrhom; sa putničkog vozila skinuti su mu točkovi i ostavljeni po strani, dok je ozbiljne prijetnje od strane nepoznatih lica putem telefona dobijao kako u toku rada na izvještaju, tako i nakon što je izvještaj završen. Ovaj svjedok navodi i da mu je poznato kako su i drugom članu Radne grupe i parlamentarnom zastupniku Mehmedović Enveru, neka lica prilazila sa sličnim ponudama. Zastupnik Mehmedović ovo je potvrdio i u informativnom razgovoru sa inspektorima Federalne uprave policije, o čemu se dostavlja službena zabilješka od 14.09.2015. godine.

Svjedok **Mujčinović Nedžad** u izjavi od ovo tužilaštva od 12. 05. 2015. godine, naveo je da mu se početkom 2015. godine, za vrijeme dok je ovo tužilaštvo provodilo istragu, kako u ovom predmetu, tako i u mnogobojnim istragama protiv korisnika podsticaja, sa prikrivenog broja telefona obratila nepoznata osoba govoreći mu da pripazi šta će kazati kada mu dođu policijski inspektori da se raspituju oko izvoza šljive. Nakon tog poziva uslijedio je još jedan, ali te prilike nepoznata osoba nije ništa govorila.

Svjedok **Hublić Ahmet**, na zapisnik kod ovago tužilaštva, dana 22.09.2015. naveo je da ga je, nekoliko dana nakon što je dao izjavu u tužilaštvo, preko njegovog prijatelja Edina pozvao Šerifović Mersed na sastanak, što je on odbio.

Svjedok **Sejdić Ahmet** posvjedočio je da mu je Mersed Šerifović, u momentu kada mu je reako da će reketiranje prijaviti policiji, zaprijetio, ne samo da neće dobiti podsticaje u budućnosti, nego i da neće moći obnoviti dozvolu za obavljanje djelatnosti.

Svjedok **Toni Bošnjak** naveo je da je nakon što je dobio poziv da se javi u detašman FUP-a u Travniku, dan prije saslušanja dobio telefonski poziv kada mu je rečeno: „Pazi šta ćeš pričati sutra u Travniku kada budeš davao izjavu“.

Na koncu, o ozbiljnosti pokušaja da se utiče na krivični postupak govori i okolnost da je osumnjičeni Lijanović, dana 17.09.2015. a potom i 18. 09. 2015. godine, dakle prije svega deset dana, četiri puta na službeni telefon pozivao Glavnog tužioca TK, koj pozive je primao tehnički sekretar TK, a da Glavni tužilac nije prihvatao poziv,

ostavljajući potom sekretaru i broj svoga te nije ostvario kontakt sa osumnjičenim, ovaj Tužilaštva predao podnesak, adresiran na G održavanje sastanka.

Dokaz: zapisnik o salušanju svjedoka Ivice Mladine, zapisnik o saslušanju svjedoka Mujčinović Nedžada, zapisnik o saslušanju svjedoka Hublić Ahmeta od 22. 09. 2015. godine, Službena zabilješka tehničkog sekretara Kantonalnog tužilaštva TK, od 18.09.2015. godine i podnesak – Zahtijev za održavanje sastanka, od 18. 09. 2015. godine.

Polazeći od toga da se postojanje koluzione opasnosti zasniva na procjeni specifičnih okolnosti svakog pojedinačnog krivičnog postupka, tužilaštvo nalazi da takve okolnosti nesumnjivo prate krivični postupak u konkretnom slučaju, pa bi boravkom na slobodi organizator i članovi udruženja uticajem na predložene svjedoke znatno otežali izvođenje dokaza, odnosno dobijanje vjerodostojnih svjedočenja u fazi glavnog pretresa. Ta je tako potvrđuje i Odluka ustavnog suda BIH broj AP 6/08 od 13. maja 2008. godine, kada Sud kaže da je “dovoljno je postojanje naročitih okolnosti koje ukazuju na samu mogućnost takvog utjecaja, tako da nije neophodno dokazivati da postoji konkretan utjecaj, jer je dovoljan i ozbiljan rizik ili opravdana naznaka takvog rizika.”

U predmetnom slučaju, prijedlog tužilaštva ne temelji se na samoj mogućnosti uticaja, nego na dokazima o konkretnim radnjama, što je više od standarda koji je citiranom odlukom uspostavio Ustavni sud BIH.

b) Posebni pritvorski razlozi iz člana 146 stav 1 tačka d) ZKP F BiH, u vezi sa članom 46. stav 1. tačka b) Zakona o izmjenama i dopunama ZKP F BiH, prisutni su, kao prvo, otuda, što je za krivično djelo – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 383. stav. 3. u vezi sa stavom 1. kao minimalna zapriječena kazna zatvora od tri godine, čime je ispunjen **formalni uslov** za određivanju mjere pritvora.

Kada su u pitanju **vanredne okolnosti**, kao posebno teške okolnosti koje prate izvršenje djela, tužilaštvo ističe da su osumnjičeni učinili krivično djelo organizovanog privrednog kriminala, za šta postoji osnovana sumnja, koje je takve prirode i težine da podriva same osnove BiH društva, a naročito njegovu i inače oslabljenu ekonomsku moć.

Iz pomenutog izvještaja Radne grupe proističe da su osumnjičeni privatizovali budžetska sredstva namijenjena kapitalnim ulaganjima u iznosu od preko šesnaest miliona KM. U krajnje nezavidnoj privrednoj situaciji, kod ekstremne nezaposlenosti, osumnjičeni, ne samo da nisu učinili ništa da se stanje popravi, što im je bila dužnost i društvena uloga, nego su, upravo obrnuto, učinili sve da stanje u privredi pogoršaju tako što će sredstva podrške utrošiti na neefikasan način. Ne treba sumnjati da je takvo njihovo postupanje polučilo demoralizirajuće efekte na ukupne odnose BiH društvu. Ako se tome doda i koristoljublje, kao motiv počinjenja djela, onda je jasno da se radi o djelu iznimne kriminalne opasnosti.

Povrh toga, kako je to vidljivo iz naredbe o provođenju istrage, osumnjičenima se na teret stavlja krivično djela okarakterisano brojnim radnjama i osobito drskim načinom izvršenja. Poljoprivredni proizvođači, kao podnosioci zahtjeva po javnom pozivu,

otvoreno su i bez uvijanja uslovljavani da pripada ili neće dobiti ništa, kao da se ne ra fondovima osumnjičenika. Ukoliko bi odbil podsticaje nisu ni dobijali, a ako bi se po oragnima krivičnog progona, osumnjičeni bi im zaprijetili da će snositi posljedice, kako je to vidljivo iz izjave svjedoka Sejdić Ahmeta.

Tužilaštvo nalazi da opisane okolnosti u svom kvalitativnom i kvalitativnom pogledu predstavljaju vanredne okolnosti u smislu važećeg procesnog zakona, odnosno da opravdavaju tvrdnju da se radnje učinjenja ne mogu stvrstati u redovan i uobičajen način izvršenja krivičnog djela – Zloupotreba pločaja ili ovlaštenja – iz člana 383. stav. 3. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH, kao i krivičnog djela iz člana 340. stav. 1. KZ F BiH.

Da je djelo **naročito teško** u okviru označene pravne kvalifikacije zaključuje se na temelju čvrste međusobne povezanosti i precizne podjele uloga između osumnjičenika kroz duži vremenski period od najmanje tri godine, kao i na temelju upornog i sistematskog iskorištavanju službenih ovlaštenja na području TK i čitave Federacije, što istovremeno ukazuje i na naročito visok stepen krivnje na strani osumnjičenih.

Posljedice djela višestruke su i praktično nesagledive i nema sumnje da će izazavati trajno nezadovoljstvo i nepovjerenja u državne institucije. Ako se ima u vidu da je stanje društvene kohezije u Federaciji i od ranije već teško narušeno, jasno je da ovakvo manipulisanje društvenim fondovima direktno prijeti novim socijalnim buntom širokih razmjera. U tom smislu protek vremena od godinu dana od znanje poduzete radnje izršenja nema uticaja na stepen prijetnje po javni red i mir. Da može doći do stvarnog narušavanja, između ostalog, govori i izjava načelnika opštine Kiseljak kada naglašava da su poljoprivrednici nezadovoljni pošto su podsticaj dobili samo oni kojima ne pripada, priložena uz Izvještaj Vladine Radne grupe.

Opasnosti od narušavanja javnog reda u značajnoj mjeri dopinasi i medijsko izvješavanje, intenzivirano u zadnjih mjesec dana. Izvještaj Radne grupe saopšten je javnosti tek polovinom septembra ove godine, pokazujući da, bez obzira na protek vremena, sveukupne okolnostri slučaja snažno utiču na raspoloženje građana koje se lako može okrenuti u nemire.

Da je je javni red, povodom manipulacije sa sredstvima podsticaja, zaista i narušen pokazali su učestali protesti poljoprivrednika koji traktorima blokiraju granične prelaze. To se, samo u zadnje vrijeme, dogodilo 27. 07. 2015. godine, a potom, i 6. do 18. 09. pod parolom “dajte nam naše pare”, a zbog neisplate podsticaja od strane Ministarstva iz 2012. i 2014. godine, za vrijeme mandata osumnjičenog Lijanovića, o čemu su izvještavala javna glasila.

Očigledno je da oštećeni građani sprovode blokade upravo zbog neracionalne i selektivne dodjele državne podrške proizvodnji i izvozu. Ako se uzme u obzir da su lični osjećaj za pravdu i pravnu sigurnost faktori usklađenosti i opstojnosti javnog reda, kao i da, sa druge strane, građani moraju imati povjerenja u rad i efikasnost pravosudnih institucija, očigledno je da bi boravak osumnjičenih na slobodi izazavalo jak osećaj nezaštićenosti pred onima koji ograničene državne fondove koriste za lično bogaćenje, a preko preko leđa poljoprivrednih proizvođača i čitavog društva.

DOKAZI KOJI POTKREPLJUJU

SASLUŠANJE SVJEDOKA (*DOKAZI OZI*

CIN

1. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 20.10.2015. godine, o saslušanju svjedoka Janjić Peje
2. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 12.10.2015. godine, o saslušanju svjedoka Raščić Emira i za
3. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 19.10.2015. godine, o saslušanju svjedoka Kobašlija Alme
4. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 20.10.2015. godine, o saslušanju svjedoka Hadžimurtezić Mervane
5. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 23.10.2015. godine, o saslušanju svjedoka Jahić Jasenka
6. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 14.10.2015. godine, o saslušanju svjedoka Jasmine Šako
7. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 24.11.2015. godine, o saslušanju svjedoka Mujkanović Suade
8. Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo broj 10/1-133/15 od 13.11.2015. godine o saslušanju svjedoka Pecikoza Enide
9. Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo broj 10/1-131/15 od 17.11.2015. godine o saslušanju svjedoka Kadrić Irme
10. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 13.11.2015. godine, o saslušanju svjedoka Polovina Veldina
11. Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo broj 10/1-130/15 od 17.11.2015. godine o saslušanju svjedoka Karahasanović Kenana
12. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 21.10.2015. godine, o saslušanju svjedoka Hanefije Topuz
13. Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo broj 10/1-118/15 od 09.11.2015. godine o saslušanju svjedoka Mašić Šejle
14. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 23.11.2015. godine, o saslušanju svjedoka Križanac Snježane
15. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 07.12.2015. godine, o saslušanju svjedoka Orahovac Tine
16. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 08.12.2015. godine, o saslušanju svjedoka Šabaredžović Esada
17. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 08.12.2015. godine, o saslušanju svjedoka Bašić Anide
18. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj KTA-591/14 od 09.09.2015. godine, o saslušanju svjedoka Mehemdović Envera
19. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj KTA-591/14 od 15.09.2015. godine, o saslušanju svjedoka dr. Ivica Mladina i zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo broj 14-13/15 od 03.09.2015. godine o saslušanju svjedoka dr. Ivica Mladina (2)
20. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 16.12.2015. godine, o saslušanju svjedoka Nikšić Nermina
21. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 19.10.2015. godine, o saslušanju svjedoka Berberović Nasihe

22. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 15.12.2015. godine, o saslušanju svjedoka Ajanović Edina (2)
23. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 02.12.2015. godine, o saslušanju svjedoka Zejčirović Mevludina
24. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTPO 0046952 15 od 30.03.2015. godine, o saslušanju svjedoka Trifković Gordane
25. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 07.12.2015. godine, o saslušanju svjedoka Šarić Edvina
26. Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo broj 10/1-124/15 od 11.11.2015. godine o saslušanju svjedoka Dajana Zimonjić-Bošnjak
27. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj KTA-591/14 od 14.09.2015. godine, o saslušanju svjedoka Uzejrović Nedžada
28. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj KTA-591/14 od 15.05.2015. godine, o saslušanju svjedoka Ribić Džemal i zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo broj 11/10-123/2015 od 28.07.2015. godine o saslušanju svjedoka Ribić Džemala
29. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj KTA-591/14 od 28.07.2015. godine, o saslušanju svjedoka Selimović Suad
30. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj KTA-591/14 od 22.08.2014. godine, o saslušanju svjedoka Šaldić Ahmeta
31. Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo-Terenski ured Tuzla broj 11/10-89/2015 od 21.05.2015. godine o saslušanju svjedoka Taslidžić Mirsada
32. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj KTA-591/14 od 28.07.2015. godine, o saslušanju svjedoka Huskić Sead
33. Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo broj 10/1-81/15 od 22.10.2015. godine o saslušanju svjedoka Tutmić Abdulah
34. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 21.10.2015. godine, o saslušanju svjedoka Mostarlić Adema
35. Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo broj 14-39/15 od 20.10.2015. godine o saslušanju svjedoka Lemeš Ibrahima
36. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 27.10.2015. godine, o saslušanju svjedoka Džinić Kerima
37. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 21.10.2015. godine, o saslušanju svjedoka Ćeman Jasmina sa odlukom o imunitetu
38. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj KTA-591/14 od 31.08.2015. godine, o saslušanju svjedoka Sokolović Damira i zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 17.12.2015. godine, o saslušanju svjedoka Sokolović Damira sa odlukom o imunitetu
39. Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo-Terenski ured Tuzla broj 14-34/15 od 05.10.2015. godine o saslušanju svjedoka Stjepenić Nikole
40. Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo-Terenski ured Tuzla broj 14-2/15 od 04.08.2015. godine o saslušanju svjedoka Avdić Meše
41. Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo-Terenski ured Tuzla broj 14-36/2015 od 19.06.2015. godine o saslušanju svjedoka Hadžić Fadil
42. Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo-Terenski ured Tuzla broj 14-3/15 od 05.08.2015. godine o saslušanju svjedoka Habibović Omera

43. Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova broj 14-1/15 od 04.08.2015.godine o saslušanju svjedoka Selimović Sulejman
44. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj KTA-591/14 od 11.06.2015. godine, o saslušanju svjedoka Selimović Sulejman
45. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj KTA-591/14 od 25.08.2014. godine, o saslušanju svjedoka Hećimović Amira
46. Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo-Terenski ured Tuzla broj 11/10 od 23.10.2014.godine o saslušanju svjedoka Mulaomerović Mehmda
47. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj KTA-591/14 od 12.05.2014. godine, o saslušanju svjedoka Kurgaš Refik i zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo-Detašman Zenica broj 11-/14-89/15 od 15.04.2015.godine o saslušanju svjedoka Kurgeš Refik
48. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj KTA-591/14 od 04.09.2015. godine, o saslušanju svjedoka Delibajrić Fahrudina
49. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj KTA-591/14 od 07.09.2015. godine, o saslušanju svjedoka Hublić Ahmeda i Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj KTA-591/14 od 14.05.2015. godine, o saslušanju svjedoka Hublić Ahmeda
50. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj KTA-591/14 od 22.09.2015. godine, o saslušanju svjedoka Nasupović Rizaha
51. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj KTA-591/14 od 11.09.2015. godine, o saslušanju svjedoka Sejdić Ahmeta
52. Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo-Terenski ured Tuzla broj 14-66/15 od 30.11.2015.godine o saslušanju svjedoka Bračковиć Mugdima
53. Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo-Terenski ured Mostara broj 13/1-16/15 od 11.09.2015.godine o saslušanju svjedoka Marina Gadže
54. Zapisnik Ministarstva unutrašnjih poslova –Polijske Uprave Mostar broj 02-02/5-2-179/13 od 28.02.2013.godine o saslušanju svjedoka Dario Zovko
55. Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo-Terenski ured Tuzla broj 14-98/2015 od 14.12.2015.godine o saslušanju svjedoka Cigić Ljubomira
56. Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo-Terenski ured Tuzla broj 14-95/2015 od 14.12.2015.godine o saslušanju svjedoka Dalibor Bogdana
57. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 18.11.2015. godine, o saslušanju svjedoka Toni Bošnjak i zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo-Terenski ured Tuzla broj 14-41/15 od 22.10.2015.godine o saslušanju svjedoka Toni Bošnjak
58. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 18.11.2015. godine, o saslušanju svjedoka Biletić Nikica i zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo-Terenski ured Tuzla broj 14-44/15 od 26.10.2015.godine o saslušanju svjedoka Biletić Nikica
59. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 28.10.2015. godine, o saslušanju svjedoka Smajić Alena i zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo-Terenski ured Tuzla broj 14- /15 od 26.10.2015.godine o saslušanju svjedoka Smajić Alena
60. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj KTA-591/14 od 12.05.2015. godine, o saslušanju svjedoka Mujčinović Nedžada

CIN

61. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj KTA-591/14 od 23.10.2015. godine, o saslušanju svjedoka Unkić Nedžad
62. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj KTA-591/14 od 23.10.2015. godine, o saslušanju svjedoka Sinanović Esada i zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj KTA-591/14 od 23.10.2015. godine, o saslušanju svjedoka Sinanović Esad
63. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 08.12.2015. godine, o saslušanju svjedoka Mujić Dževada i zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj KTA-591/14 od 12.05.2015. godine, o saslušanju svjedoka Mujić Dževada
64. Zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzla broj T03 0 KTK 0052614 15 od 08.12.2015. godine, o saslušanju svjedoka Mujić Ekrema
65. Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo broj 10/1-184/15 od 14.12.2015.godine o saslušanju svjedoka Jukić Josipa
66. Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo broj 10/1-187/15 od 14.12.2015.godine o saslušanju svjedoka Alibegović Beščo

OSTALI DOKAZI:

Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Jerka Ivankovića Lijanovića kod KTTK od 29. 09. 2015

Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Čamdžić Suada kod KTTK od 29. 09. 2015

Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Merseda Šerifovića kod KTTK od 29. 09. 2015

Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Stipe Šakića KTTK od 05. 11. 2015

Tužilac
Anela Garčević Hukić
mr. sc. Bingas Dalibor